

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Споживчий кошик

Що пропонують
їсти, щоб
не вмерти

▶ СТОР. 5

Освіта

Збулася
мрія
про школу
радості

▶ СТОР. 12

Зустрілися два листи

Лохотрон
триває...

▶ СТОР. 14

№ 11 (5011)

П'ЯТНИЦЯ, 21 СІЧНЯ 2011 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Київ мітить
у лідери
на світових
продовольчих
ринках

Україна має намір у найближчому майбутньому стати одним із провідних постачальників продовольства на світовому ринку. Про це Президент України Віктор Янукович заявив під час зустрічі зі студентами та викладачами Київського університету, повідомляє прес-служба глави держави. «Ми також плануємо активно використовувати наші унікальні чорноземи. У нас є всі передумови, щоб відродити славу України як житниці Європи і вже у найближчому майбутньому стати одним із провідних постачальників продовольства», — зазначив він. ▶ СТОР. 10

Кого
скоротять
першим?

Про необхідність запровадження пенсійної реформи урядовці вели мову вчора з представниками Федерації роботодавців. Участь у розмові, зокрема, взяли заступник міністра соціальної політики Василь Надрага та голова Пенсійного фонду Борис Зайчук.

Якщо не змінити нинішню ситуацію, дефіцит Пенсійного фонду зростатиме, почнуться затримки з виплатами пенсій. А це остаточно розбалансує систему, зауважив В. Надрага. Утім, за його словами, крім підвищення пенсійного віку, є ще три способи розв'язання цієї проблеми. ▶ СТОР. 5

Ще одна діаспорська організація в Росії під загрозою

Головний редактор інформаційного порталу Об'єднання українців Росії Віктор Гіржов повідомив, що Міністерство юстиції РФ на 31 січня 2011 року запланувало процедуру закриття Об'єднання українців Росії «за такою самою схемою, як перед тим закривали Федеральну національно-культурну автономію Росії». Віктор Гіржов нагадав, що міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров визнав: автономію закрили з політичних причин, хоча раніше казали, що «діяльність ФНКА припинено через порушення статуту, адміністративні огріхи і таке інше», передає УНІАН.

У Міністерстві закордонних справ України вважають, що рішення про закриття Об'єднання українців Росії завдасть істотної шкоди «атмосфері українсько-російських відносин». «Ми переконані, що ця організація при всіх недоліках і недостатній ефективності у своїй діяльності повинна функціонувати і надалі. Адже рішення про закриття цього об'єднання неминуче завдало б істотної шкоди атмосфері українсько-російських відносин», — сказав директор департаменту інформаційної політики МЗС України Олег Волошин.

Національна комісія з регулювання електроенергетики підвищує тарифи для чотирьох водоканалів

Фото центру пропаганди УМНС України у Волинській області

Учора, за даними облводгоспу та Волинського гідрометеоцентру, на всіх водотоках області спостерігався підйом рівнів води. На заплавах перебувають усі річки регіону, а вода в Прип'яті, Стоході, Стиру та Турії досягла критичних позначок, за яких починається підтоплення сільськогосподарських угідь, присадибних ділянок та господарських будівель.

▶ СТОР. 6

ПОДІЇ

Близько трьохсот енергетиків втраять роботу?

ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» має намір провести значне скорочення своїх співробітників. З роботою доведеться розстатися пенсіонерам і тим, чия робота «потребує коректування». До складу ЛЕО входить шість філій, кожній з яких підлегли кілька районних енергомереж. Кількість співробітників перевищує шість тисяч осіб. Коментуючи інформацію про грядущі скорочення, адміністрація стверджує, що не допустить порушення колективного договору, де зафіксовано, що звільнити можна не більше 5% співробітників. Відповідно до такої норми, роботу можуть втратити не більше 300 осіб. Також у ЛЕО відзначили, що рішення про скорочення ще не прийнято, це питання розглядатиметься після затвердження нової структури компанії, повідомляє наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТИПОВА.

Столиця може залишитися без газу

ПАТ «Київгаз» призупиняє транспортування газу до об'єктів АК «Київенерго». Причиною конфлікту цього разу стали не борги однієї компанії перед іншою, а те, що «Київенерго» не отримало планових обсягів газу на січень. У прес-службі «Київгазу» нам повідомили, що учора тривало відключення столичних котелень від газу, водночас продовжувалися й переговори про виділення обсягів «блакитного палива» на січень. Якщо компанія найближчим часом не вдасться домовитися, то деякі райони столиці можуть залишитися без тепла й гарячої води.

КОРОТКО

■ На Херсонщині підтоплено 25 житлових будинків та інших споруд (Укрінформ).

■ Державний символ України — тризуб — викують на березі Збруча у Підволочиську разом з ковалями представники влади Тернопільщини і Хмельниччини. Подію заплановано на 22 січня, День злуки і соборності України, повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.

■ Понад п'ять тисяч новорічних ялинок перероблено для потреб зоопарку черкаським комунальним підприємством. Хвою і тріски використовуватимуть також для підживлення декоративних кущів та квіткових клумб міста, інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.

Студентське самоврядування може зникнути?

У Верховній Раді під головуванням заступника глави парламенту Миколи Томенка відбувся «круглий стіл» на тему: «Закон України «Про вищу освіту» щодо студентського самоврядування: підсумки року — впровадження та ймовірні зміни». Народні депутати, лідери студентського самоврядування та фахівці в галузі освіти обговорили виконання цього закону в частині діяльності студентського самоврядування, а також можливі наслідки нововведень Міністерства освіти, які очікують нинішніх та майбутніх студентів цього року.

2011 рік оголошено Президентом «роком освіти». Однак чи не стане він завдяки реформам в освітянській сфері навпаки — «роком без освіти»? Така стривоженість лунала в багатьох виступах учасників зібрання. Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко занепокоєний намірами обмежити студентське самоврядування.

У парламенті зареєстровано два альтернативні проекти нових редакцій закону про вищу освіту (народного депутата Ю. Мірошниченка та народних депутатів О. Єфремова, О. Зарубінського, С. Ківалова та інших). Профільний комітет ухвалив рішення прийняти за основу проект О. Єфремова. Водночас політик висловив переконання, що не варто поспішати з винесенням згаданого законопроекту в сесійну залу та наголосив на необхідності проведення широкого обговорення можливих змін у системі освіти України.

Заступник глави парламенту висловив переконання, що студенти не допустять обмеження своїх прав і свобод — чи то під час запровадження додаткових платних послуг, чи при намаганнях обмежити їхні права впливати на прийняття рішень. Під час «круглого столу» лунали заперечення і стосовно намірів уряду скоротити кількість бюджетних місць у вузах, зобов'язати студентів-бюджетників відшкодовувати державі витрати, витрачені на їх навчання.

Водночас урядовці запевняли, що Міністерство освіти і науки, молоді та спорту не зацікавлене в ліквідації системи студентського самоврядування. За словами першого заступника міністра Євгена Суліми, міні-

Перший заступник міністра освіти і науки, молоді та спорту України Євген Суліма, заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко під час «круглого столу».

стерство впродовж останнього року активно працювало над розробкою змін до закону про вищу освіту щодо студентського самоврядування, збирало робочі групи за участю фахівців та експертів, надавало консультації. «Я хотів би, щоб жодної тривоги не було з боку того, що є загроза ліквідації студентського самоврядування», — сказав Є. Суліма. — По-перше, в цьому не зацікавлені вищі навчальні заклади, які сьогодні готують студентів, майбутніх фахівців. Тому що справді студентство завжди було опорою для підвищення якості освіти для того, щоб завтра справа вищих навчальних закладів продовжувалась у випускниках вищих навчальних закладів. Ми повинні працювати разом, це повинно нас об'єднувати, а не розділяти». Посадовець також закликав представників студентського самоврядування та ректорів вишів до конструктивної співпраці з підготовки закону «Про вищу освіту».

Заступник глави парламенту пропонує четвертого лютого викликати до Верховної Ради міністра освіти і науки, молоді й

спорту Дмитра Табачника, щоб той розказав, чого школярам та студентам варто очікувати нинішнього року. «На сьогодні мільйони школярів, студентів та їхні батьки стають заручниками невідомості, яка очікує їх у 2011 році», — сказав М. Томенко. Політик стурбований і тим, що ректорів вишів, яких обирають у навчальних колективах, не хочуть затверджувати у Міносвіти, якщо їхні кандидатури не влаштовують чиновників. Так, досі не призначено ректорів у деяких вузах Києва, Дніпропетровська, Донецька. А підпорядкування Центру зовнішнього незалежного оцінювання Міністерству, на думку М. Томенка, може повернути систему хабарництва. Окрім того, наголошували промовці під час «круглого столу», нині спостерігаються наміри ліквідувати автономію вищих навчальних закладів. Усе це, на переконання М. Томенка, дає підстави заслухати в парламенті міністра Д. Табачника, щоб він пояснив, якою буде державна політика у вітчизняній сфері освіти.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Готуються вийти на барикади

Активісти кількох студентських організацій оголосили про початок кампанії протесту «Освіта — не привілей». Найближчу акцію непокори готуються провести вже наприкінці січня.

— Очевидно, що буде це 31 числа, — говорить Андрій Мовчан, незалежна студентська профспілка «Пряма дія». — Тоді має відбутися погоджувальна рада, де на розгляд сесії вноситиметься законопроект про вищу освіту.

Чи не найбільше непокоять спудей наміри скоротити на понад 40 відсотків обсяги держзамовлення. «Це питання до Міністерства освіти, — каже А. Мовчан. — Щодо наших претензій до парламенту, то це закон про вищу освіту. Нині останній форсованими темпами намагаються винести на голосування і «проштовхнути». Проте, попри велику кількість позитивних моментів, новий закон криє в собі велику загрозу комерціалізації освіти та ліквідації певної автономії, переконують майбутні мітингувальники. Мовляв, по-перше, фактично зникає безплатна заочна форма навчання. По-друге, знімається прив'язка кількості студентів до кількості населення. І, звичайно ж, не дає спокою активістам норма, відповідно до якої статус вищої школи визначатиметься за кількістю студентів, що там навчаються.

— Ми розраховуємо на підтримку не лише на студентів-контрактників та студентів Києво-Могилянської академії, по яким, насамперед, б'є закон про вищу освіту. Також сподіваємось, що нас підтримають школярі та їхні батьки, оскільки шанси вступити на бюджетну форму навчання дуже зменшаться. Ще жевріє надія, що нас підтримають і викладачі. Адже, за розрахунками експертів, скорочення держзамовлення призведе до звільнення майже трьох тисяч викладачів по всій країні.

Тетяна СУВОРОВА.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Добудовується обласна дитяча лікарня

Народний депутат від Партії регіонів Володимир Олійник вісім місяців опікується Церкасами, де був міським головою. «За цей час важко щось зробити, — розповідає в інтерв'ю «Голосу України» парламентарій. — Якщо раніше народному обранцю попередніх скликань давали певні ресурси, то сьогодні таких грошей немає. Але в місті дуже добре працює громадська приймальня. До мене постійно приходять люди з заявами, проблемами. Кожний тиждень надсилаю депутатські звернення. Проводжу зустрічі з громадянами, різними колективами. Їм непросто все пояснити. Інколи доводиться мовчати. Я розумію проблеми і біди людей. Але водночас країна перебуває в такій ситуації, що, як то кажуть, без хірургічного втручання не обійтись».

Багато людей звертається до Володимира Олійника як до юриста. «Надаю консультації, звертаюсь у відповідні інстанції, щоб допомогти громадянам добитися правди», — каже він. За підтримки народного депутата добудовується обласна дитяча лікарня. «Коли бачиш, що 90 відсотків медустанови збудовано, але треба ще десять, то просиш допомоги в бізнесменів», — зазначив парламентарій.

Також до Володимира Олійника мешканці звертаються з фінансовими проблемами. Зокрема, стосовно невідплати зарплат, пенсій, грошей для дітей війни, а також питань, пов'язаних з кредитними спілками. «Для підтримки людей вистристовую особисті кошти та гроші місцевих депутатів і підприємців. — розповідає народний обранець. — Окрім того, сприяю у пошуку роботи та вирішенні земельних питань».

Під опікою парламентарія перебуває декілька малозабезпечених сімей, ветеранські організації. А ще він долучив сина до фінансування різних конкурсів талановитих дітей, щоб перейняти у батька приклад безкорисливо допомагати людям.

Сергій МЕЛЬНИК.

У плановому режимі...

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Чим запам'яталася минула сесія, що вдалося, а що не вдалося зробити? На це запитання відповідають представники парламентських політичних сил.

В'ячеслав КИРИЛЕНКО, фракція «НУ—НС», депутатська група «За Україну»:

— Звичайно, будь-яка сесія дає корисні для країни закони, однак мене тривожать тенденції, що склалися під час останньої сесії, коли, наприклад, «Дні опозиції» перетворюються на фарс, тож опозиція не може провести навіть слушні законопроекти. Ці тенденції потрібно рішуче ламати, щоб вони не мали місця під час наступної сесії. Зокрема, в майбутньому не можна допускати таких необдуманих дій, що мали місце з Податковим кодексом, протистояння довкола якого збурило всю країну. Але ж перед цим більшість відкинула тисячі слушних поправок, у тому числі від депутатської групи «За Україну», які б змінили обличчя цього законопроекту. А що їх враховано не було, то це й призвело до «податкового майдану».

Чи погляньмо на те, як приймався держбюджет на 2011 рік. Незважаючи на те, що ця процедура чітко прописана в Бюджетному кодексі, його було ухвалено за 30 хвилин. При цьому також було відкинуто тисячі поправок, котрі могли якісно покращити цей документ. Отож іще раз повторюю — такі тенденції потрібно рішуче зламувати, бо інакше під час наступної сесії у парламенті буде ще менше парламентаризму, що нікого не може задовольняти.

Володимир МАКЕЄНКО, фракція Партії регіонів:

— Насамперед хочу зазначити, що країна увійшла у 2011 рік з новим бюджетом, до того ж його було ухвалено на основі нового Податкового кодексу. І хоч би яким болючим цей Податковий кодекс був, важливо, що парламентська більшість таки взяла на себе відповідальність і схвалила документ, котрий лежав десятки років, але всі боялися за нього братися, бо розуміли, що він викличе в суспільстві різну реакцію. Звичайно, цей Податковий кодекс не ідеальний, тож до нього вноситимуть зміни та доповнення, але потрібно було зробити цей перший крок, і ми його зробили. Так само

тривають зміни в судовій системі, відбулося повернення до Конституції 1996 року, хоча це більше справа Конституційного Суду, проте парламент ухвалив в цьому контексті низку важливих рішень. Паралельно проводиться адміністративна реформа, зокрема, йдеться про скорочення значної кількості чиновників. Важливо зазначити, що парламент увійшов у плановий режим роботи. Нещодавно на засіданні Регламентного комітету ми затверджували план законодавчої роботи на наступну сесію, і я повинен сказати, що він не містить жодних питань, котрі вже давно чекають на розгляд. А це означає, що в парламенті нині немає якихось пекучих питань, котрі переходили із сесії в сесію, однак їх не вдалося ухвалити.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, фракція Народної партії:

— Що б там хто не говорив, але впродовж останньої сесії парламенту вдалося ухвалити чимало важливих питань. Насамперед, коли йдеться про організацію роботи Верховної Ради, то, незважаючи на деякі «одіозні дні», переважна більшість засідань проходила в нормальному робочому режимі. Здається, що повноцінна робота парламенту була заблокована лише впродовж восьми днів.

Якщо ж оцінювати роботу парламенту з точки зору ухвалених законів, то, вважаю, було б неправильно зводити мову до декількох найрезонансніших документів, бо серйозні зміни торкнулися фактично кожної галузі: і в інформаційній сфері, й у сфері захисту прав людини, і в рекламній сфері, і в міграційному законодавстві... Тому, якщо оцінювати за 12-бальною шкалою, то, вважаю, що парламент спрацював десь на 8 балів. А якби ще було помешче людей, котрі поза межами Верховної Ради критикують її роботу, а насправді є прогульниками, то результати були б ще кращі. Втім, це особливість не лише минулої, а всіх сесій.

Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ («БЮТ-«Батьківщина»):

— Вважаю, це була одна із найбездарніших сесій українського парламенту. Маю моральне право про це казати, бо, фактично, пережив їх майже всі. Чим безодарна? Вона беззавдала великого удару українській і без того рахитній економіці. Маю на увазі Бюджетний кодекс, який викликав колосальний спротив суспільства і фактично народив середній клас. І ми побачили, що він таки є, цей клас. Друге — бездарні зміни Конституції. Це просто намаган-

ня відкрити плівку назад, перекреслити п'ять років життя і розвернути Україну на 180 градусів. Йдеться, звичайно, і про штучне утворення більшості, в якій не допускається ніяке інакомисліє, а тільки помах руки одного з регіональних вождів вирішує будь-яке питання. І про внесення закону, який страшенно детонує в українському суспільстві — закону про мови. Це і соціальні помилки, які допустив парламент. Бо майже нічого не зроблено на користь простолюдю, щоби він хоч трішечки став, якщо не багатший, то щоби хоч поліпшилося його життя.

Через це я дуже негативно оцінюю цю сесію. Радий, що вона вже закінчилася. Дай Боже, щоб наступна була розумнішою. Але сьогодні кидати чепчики і чекати кращого я не можу. Бо там маячать інші кодекси. Скажімо, про працю, пенсійна реформа і тому подібне. Ми переживаємо важкі часи. Дуже шкода, що своє 20-річчя Україна зустрічає ось у такому стані.

Євген ЦАРЬКОВ (КПУ):

— Старт сподобався тим, що ми кілька разів голосували за деякі документи 300 голосами. Ми задоволені, що в цій повістці не було, і, сподіваємось, не буде, за вимогою нашого лідера фракції, таких законодавчих актів, як, наприклад, Житловий кодекс. Але це дуже обережні перспективи. Водночас категорично незадоволені тим, що втрачаємо союзників у парламенті із фракції Народної партії у земельному питанні. Я знаю, що і Катерина Вашук, і Сергій Гриневецький, і Олег Зарубінський послідовно обстоювали інтереси села, тож заявлю про те, що вони можуть підтримати старт продажу землі, нас насторожують. Ми могли би разом стримувати олігархів і в біло-синій, і в оранжевій частині залу. Якщо майбутні парламенські слухання стануть обговоренням процесу в ключі того, що нам слід спочатку зробити земельний кадастр, державний земельний банк для повного контролю, а лише потім підходити до питання про землю — це було б хорошим знаком. Якщо ж це робитиметься, щоб підігнати процес реформи, і в залі представники олігархів говоритимуть, що пора землю зробити товаром, ми категорично не згодні з такою позицією.

Загалом, з точки зору політичної стабільності, роботою минулої сесії, без таких зовнішніх подразників, як Трудовий кодекс і пенсійна реформа, ми задоволені. Потішили виступи представників МВС та Генпрокуратури. Раніше з трибуни виступали більше політики, аніж практики. Тепер це змінилося. Сесія показала, що жорсткості владі до певної межі потрібна. Але не безмежна, а послідовна. Треба працювати згідно з тим планом, який є. І можна побачити, що вже котрий місяць поспіль завдяки згуртованості в залі і в президії маємо на порядок вищу продуктивність роботи, ніж напередодні.

Якісні медпослуги мають бути доступні кожному

Підтримка й розвиток охорони здоров'я є одним із ключових пріоритетів для країни. Про це в інтерв'ю газеті «Голос України» заявила голова профільного парламентського комітету Тетяна Бахтеева. На цьому, за її словами, наголошує і Президент Віктор Янукович. Влада розпочала підготовку системної реформи медицини, яку буде реалізовано вже цього року.

КЛЮЧОВІ ЗАВДАННЯ РЕФОРМУВАННЯ:

- доступні та якісні медичні послуги,
- профілактика й стимули здорового способу життя.

А базовим документом для перетворень може стати підготовлена главою держави нова редакція Закону «Про основи законодавства України про охорону здоров'я», що її має розглянути парламент.

ТОЧКА ЗОРУ

Т. Бахтеева: «Нам усім потрібно виконати значний обсяг роботи, до якої будуть залучені всі галузі влади як на державному, так і на місцевому рівнях»

До речі, ще торік було закладено фінансові й законодавчі основи для проведення системної реформи охорони здоров'я, що зробить медицину більш якісною і по-справжньому доступною кожному, нагадала голова профільного комітету. «Підводячи підсумки 2010 року, слід відзначити низку важливих рішень, спрямованих на зміцнення і розвиток чинної системи охорони здоров'я. Уживають заходів стосовно реформування галузі, в тому числі такі, які передбачають необхідність кардинального підвищення ефективності й раціональності використання наявних у ній ресурсів», — підкреслила парламентарій. Водночас Т. Бахтеева виступає за створення єдиної системи обліку інвалідів і єдиної схеми роботи з ними. Вона зазначила, що на сьогодні Міністерство охорони здоров'я не має єдиної прозорої і достовірної системи обліку інвалідів. Це, за її словами, пов'язано з проблемами визначення інвалідності. «Так, у нас прийнято говорити про те, що в Україні більш як 2,6 млн. інвалідів. Однак можу з усією впевненістю заявити про те, що ця цифра занижена. За багато років єдиної системи обліку інвалідів, на відміну від інших країн, в Україні так і не створено», — заявила депутат.

Наталія ДАВИЧ.

Адвокатам та нотаріусам готують зміни

Упродовж восьмої сесії Верховної Ради України шостого скликання Комітет з питань правової політики планує розглянути близько 100 питань. На засіданнях планується прийняти рішення щодо 28 проектів законодавчих актів, по яких комітет є головним.

Зокрема, це проекти законів про внесення змін до Закону «Про нотаріат» (реєстр. №№1286, 1286-2) та законопроект про нотаріат (реєстр. №1286-1). Метою запропонованої нової редакції закону є встановлення ефективного позасудового забезпечення охорони й захисту законних прав і інтересів громадян, установ, підприємств, організацій, територіальних громад та держави, заснованого на єдиних принципах, формах і методах організації та здійснення нотаріальної діяльності, а також розвитку міжнародних відносин та співпраці України з іншими державами. Ще однією важливою причиною, яка обумовлює необхідність оновлення законодавчого регулювання нотаріальної діяльності, є те, що чинний Закон «Про нотаріат», прийнятий у 1993 році, незважаючи на певні зміни, які вносилися до нього, не відповідає сучасним вимогам і щодо організації нотаріальної діяльності, й щодо порядку здійснення нотаріальних дій. Планується до розгляду і проект Нотаріального процесуального кодексу.

Крім цього, запропоновано до розгляду й проект закону про адвокатуру (реєстр. №1430), яким планується врегулювати відносини, пов'язані з адвокатською діяльністю, та визначити правові основи функціонування адвокатури в Україні. Зокрема, передбачається для осіб, що мають на-

мір отримати свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю, запровадити стажування як одну із умов набуття статусу адвоката. Документ містить положення, що врегульовують питання адвокатської діяльності, зокрема, визначають види адвокатської діяльності, підстави надання адвокатом правової допомоги, договір про надання правової допомоги та порядок виплати грошової винагороди за надану адвокатом правову допомогу, здійснення захисту та представництва.

Також передбачено розгляд проекту закону про безоплатну правову допомогу (реєстр. №4406), буде зосереджено увагу й на проектах законів про нормативно-правові акти (реєстр. №№7409, 7409-1), головною метою яких є створення ефективної системи законодавства шляхом встановлення єдиних загальнообов'язкових вимог до розроблення та прийняття нормативно-правових актів, сприяння упорядкуванню та підвищенню якості нормотворчої діяльності, стабілізації та систематизації законодавства, забезпечення неухильної реалізації принципу верховенства права тощо. Крім цього, народні депутати мають подати пропозиції й до 56 інших законопроектів.

Також комітет планує спільно з Міністерством юстиції і Державним департаментом з усиновлення та захисту прав дитини провести «круглий стіл» на тему: «Удосконалення цивільного та сімейного законодавства в контексті розвитку ювенальної юстиції в Україні».

За повідомленням інформаційного управління Верховної Ради.

ФОТОФАКТ

Голова Комітету з питань правосуддя Сергій Кивалов, його заступник Валерій Бондик та член комітету Вадим Колесніченко під час засідання, на якому, зокрема, було розглянуто проект закону про внесення змін до Закону України «Про судустрой і статус суддів».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

Віктора Ющенка викликають на допит до Генпрокуратури

Лідер «Нашої України» экс-президент Віктор Ющенко отримав повістку до головного наглядового органу країни у справі стосовно його отруєння. Сьогодні він має прибути на Різницьку на допит. Про це повідомляє прес-служба «НУ». «Після зміни керівництва Генпрокуратури це перший виклик Ющенка на допит як потерпілого. До цього ГПУ надсилала йому листи із запрошенням для здачі крові для «повторної експертизи», — сказано у повідомленні.

Про пам'ятник Бандері подбають парламентарії

Десятеро народних депутатів із Львівщини виступили з ініціативою прискореними темпами до Дня незалежності добудувати пам'ятник Степану Бандері. Постамент споруджується на найбільшій у Львові площі — Привокзальній — уже п'ятий рік. Основні трудомісткі роботи виконано. Довелося перенести та замінити комунікації, встановити нове покриття. Витрачено

майже 4 мільйони гривень. Потрібно ще 2,5 мільйона гривень. Десятеро депутатів (Володимир В'язівський, Андрій Парубій, Тарас Стецьків, Олекса Гудима, Ярослав Кендзюр, Ігор Гринів, Михайло Косів, Андрій Шкіль, Степан Кубів та Степан Давимука) внесли 50 тисяч гривень у благодійний фонд зі спорудження пам'ятника. Кожен із парламентаріїв

звернеться до своїх виборців, щоб за народні гроші завершити спорудження постаменту.

Олекса Гудима заявив, що близько двох мільйонів патріотів Львівщини готові долучити до збирання коштів, як свого часу під час сесій першого демократичного зібрання Львівської обласної ради.

Богдан КУШНІР.

Львів.

САМОВРЯДУВАННЯ

Схвалено програму розвитку кримського села

Депутати Верховної Ради АРК на позачерговій сесії прийняли програму розвитку кримського села до 2015 року. За затвердження програми проголосували 74 із 80 присутніх на засіданні депутатів.

Основною метою програми є забезпечення конкурентоспроможності сільгосппродукції на внутрішньому й зовнішньому ринку, збільшення обсягів виробництва, забезпечення продовольчої безпеки країни, зростання доходів виробників незалежно від форм власності.

За словами міністра аграрної політики Криму Олега Фаріна, в 2011 році програмою передбачено придбання зернозбиральної техніки і проведення повної паспортизації сільських територій. «Придбання техніки дасть можливість проводити збиральні роботи в оптимально потрібний термін, уникати втрат, тим самим значно збільшивши валовий збір

зернових культур», — сказав міністр під час засідання кримського уряду.

О. Фарін підкреслив, що проведення повної паспортизації сільських територій дозволить значно збільшити залучення інвестицій у сільське господарство і розвиток територій Криму.

У 2011 році з республіканського бюджету заплановано надати 5,2 млн. грн. на фінансування трьох заходів програми. «У тому числі, 10 тис. грн. — на охоплення передових комбайнових екіпажів, 1,2 млн. грн. — на підтримку індивідуального житлового будівництва на селі «Власний будинок», 4 млн. грн. — на здешевлення витрат щодо подачі води для сільського населення», — пояснив Олег Фарін.

За п'ять років на програму планується виділити з бюджету АРК 31,5 млн. грн.

Георгій ВЕРБЕС.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Про проведення парламентських слухань на тему: «Земля в українській долі: ситуація у земельній сфері, законодавче забезпечення земельних відносин та практика його реалізації»

Верховна Рада України постановляє:

1. Провести 23 березня 2011 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Земля в українській долі: ситуація у земельній сфері, законодавче забезпечення земельних відносин та практика його реалізації».

2. Кабінету Міністрів України до 17 лютого 2011 року підготувати і подати до Верховної Ради України тиражовані для народних депутатів України необхідні інформаційно-аналітичні матеріали щодо питання парламентських слухань, визначити доповідача із зазначеного питання.

3. Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин внести пропозиції щодо рекомендацій парламентських слухань, здійснити необхідні заходи з організації та методичного забезпечення їх проведення.

4. Запросити для участі в парламентських слуханнях членів Уряду України, представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, профільних міжнародних організацій, спеціалістів наукових установ.

5. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

6. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань та фінансування видання матеріалів парламентських слухань парламентським видавництвом.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
13 січня 2011 року.
№ 2922-VI.

У Полтаві оголошено траур

Учора Полтава прощалася з колишнім міським головою Анатолієм Кукобою, який 17 січня після тривалої тяжкої хвороби помер в обласній клінічній лікарні на 63-му році життя. Провести в останню путь почесного громадянина міста до Палацу дозвілля «Листопад» прийшли десятки тисяч полтавців. Своє співчуття напередодні висловив і Президент України Віктор Янукович: «У пам'яті всіх, хто знав і працював з Анатолієм Тихоновичем, він залишиться принциповим і чуйним керівником, Людиною, яка вірно служила своєму народові та Українській державі. Поділяю біль непоправної втрати і сумую разом з вами».

Розпорядженням міського голови Полтави Олександра Мамаєва 20 та 21 січня у місті оголошено траурними днями.

...Анатолій Тихонович Кукоба — ціла епоха в історії міста. Він очолював міськраду в найтяжчі часи — 1990 року й аж до 2006 року був міським головою. Двічі обирався народним депутатом України, але завжди і скрізь працював на благо рідної Полтави — міста, в якому він народився, задля якого жив і працював.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

Податковий кодекс — як користуватися його окремими положеннями

«Голос України» 28 грудня минулого року розпочав розмову про основні нововведення Податкового кодексу України. Тоді заступник Голови Державної податкової служби Сергій Лекар окреслив магістральне спрямування документа. Газета наголосила, що розмову буде продовжено. На актуальні запитання, які хвилюють платників податків, відповідає директор Інформаційно-довідкового департаменту Державної податкової служби Іван РОМАНОВ *(на знімку)*.

Звертаємо увагу читачів — запитання з приводу обговорюваної проблеми можете адресувати «Голосу України» або безпосередньо Державній податковій службі*.

— **Який порядок оподаткування доходу, отриманого резидентом від продажу нерухомого майна у 2011 р.?**

— Відповідно до ст.172 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI (далі — ПКУ) дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну)

не частіше одного разу протягом звітного податкового року житлового будинку, квартири або їх частини, кімнати, садового (дачного) будинку (включаючи земельну ділянку, на якій розташовані такі об'єкти, а також господарсько-побутові споруди та будівлі, розташовані на такій земельній ділянці), а також земельної ділянки, що не перевищує норми безоплатної передачі, визначеної статтею 121 Земельного кодексу України залежно від її призначення, та за умови перебування такого майна у власності платника податку понад три роки, не оподатковується.

Дохід від відчуження господарсько-побутових споруд, що розташовані на одній ділянці з житловим або садовим (дачним) будинком та продаються разом з ним, для цілей оподаткування окремо не визначається (п.172.1 ст.172 ПКУ).

Дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного податкового року більш як одного з об'єктів нерухомості, зазначених у п. 172.1 ст.172 розділу IV ПКУ, або від продажу об'єкта нерухомості, не зазначеного в п. 172.1 ст.172, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною п. 167.2 ст. 167 ПКУ (5 відсотків).

У такому самому порядку оподатковується дохід від продажу (обміну) об'єкта незавершеного будівництва.

(Закінчення. Початок у номерах за 18, 19, 20 січня).

Дохід від продажу об'єкта нерухомості визначається виходячи з ціни, зазначеної в договорі купівлі—продажу, але не нижче оціночної вартості такого об'єкта, розрахованої органом, уповноваженим здійснювати таку оцінку відповідно до закону (172.3. ст.172 ПКУ).

При обміні об'єкта нерухомості на інший (інші) дохід платника податку у вигляді отриманої ним грошової компенсації від відчуження нерухомого майна, визначеного:

в абзаці першому п. 172.1 ст. 172, не оподатковується;

у п. 172.2 ст.172, оподатковується за ставкою 5 відсотків.

Під час проведення операцій з продажу (обміну) об'єктів нерухомості між фізичними особами нотаріус посвідчує відповідний договір за наявності оціночної вартості такого нерухомого майна та документа про сплату податку до бюджету стороною (сторонами) договору та шокварталу подає до органу державної податкової служби за місцем розташування державної нотаріальної контори або робочого місця приватного нотаріуса інформацію про такий договір, включаючи інформацію про його вартість та суму сплаченого податку в порядку, встановленому цим розділом для податкового розрахунку.

Сума податку визначається та самостійно сплачується через банківські установи:

а) особою, що продає або обмінює з іншою фізичною особою нерухомість, — до нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу, міні;

б) особою, у власності якої перебував об'єкт нерухомості, відчужений за рішенням суду про зміну власника та перехід права власності на таке майно.

Фізична особа зобов'язана відобразити дохід від такого

відчуження у річній податковій декларації.

У разі невчинення нотаріальної дії щодо посвідчення договору купівлі-продажу, міни об'єкта нерухомості, за яким сплачено податок, платник податку має право на повернення надміру сплаченої суми податку на підставі податкової декларації, поданої в установленому порядку, та підтвердних документів про фактичну сплату податку.

Якщо ж стороною договору купівлі-продажу, міни об'єкта нерухомого майна є юридична особа чи фізична особа-підприємець, така особа є податковим агентом платника податку щодо нарахування, утримання та сплати (перерахування) до бюджету податку з доходів, отриманих платником податку від такого продажу (обміну).

Під продажем розуміється будь-який перехід права власності на об'єкти нерухомості, крім їх успадкування та дарування.

— **Чи є обов'язковим з 2011 року подання податкової звітності в електронному вигляді до органу ДПС?**

— Відповідно до п. 49.3. ст. 49 глави 2 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI (далі — ПКУ) податкова декларація подається до органу державної податкової служби за вибором платника податків, якщо інше не передбачено ПКУ, в один із таких способів:

а) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;

б) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;

в) засобами електронного зв'язу в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством.

Згідно з п. 49.4. ст. 49 глави 2 ПКУ платники податків, що належать до великих та середніх підприємств, подають податкові декларації до органу державної податкової служби в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством.

Враховуючи вищевикладене, з 2011 року не є обов'язковим подання податкової звітності в електронному вигляді до органу ДПС, за винятком великих та середніх підприємств.

— **Які критерії розподілу платників податків на великі, середні, малі враховуються при поданні звітності?**

— Відповідно до п. 49.4. ст. 49 глави 2 розділу II Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI (далі — ПКУ) платники податків, що належать до великих та середніх підприємств, подають податкові декларації до органу державної податкової служби в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством.

Пунктом 7 ст. 63 Господарського кодексу України від 16.01.03 № 436-IV із змінами та доповненнями визначено, що підприємства залежно від кількості працюючих та обсягу валового доходу від реалізації продукції за рік можуть бути віднесені до малих, середніх або великих підприємств.

Малими (незалежно від форми власності) визнаються підприємства, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік не перевищує 50 осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за цей період не перевищує 70 мільйонів гривень.

Великими підприємствами визнаються підприємства, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік перевищує 250 осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за рік перевищує суму 100 мільйонів гривень.

Усі інші підприємства визнаються середніми.

Враховуючи вищевикладене, з метою подання звітності розподіл платників податків на великі, середні, малі потрібно визначати згідно з п. 7 ст. 63 Господарського кодексу України від 16.01.03 № 436-IV.

— **Які особи несуть відповідальність за складення податкової звітності?**

— Відповідно до ст. 47 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI (далі — ПКУ), відповідальність за неподання, порушення порядку заповнення документів податкової звітності, порушення строків їх подання контролюючим органам, недостовірність інформації, наведеної у зазначених документах, несуть:

— юридичні особи, постійні представництва нерезидентів, які відповідно до цього Кодексу визначені платниками податків, а також їх посадові особи;

— відповідальність за порушення податкового законодавства відокремленим підрозділом юридичної особи несе юридична особа, до складу якої він входить;

— фізичні особи — платники податків та їх законні чи уповноважені представники у випадках, передбачених законом;

— податкові агенти.

Відповідно до пп. 48.5 ст. 48 ПКУ податкова декларація повинна бути підписана:

— керівником платника податків або уповноваженою особою, а також особою, яка відповідає за ведення бухгалтерського обліку та подання податкової декларації до органу державної податкової служби. У разі ведення бухгалтерського обліку та подання податкової декларації безпосередньо керівником платника податку така податкова декларація підписується таким керівником та особою, яка відповідає за ведення бухгалтерського обліку;

— фізичною особою — платником податків або його законним представником;

— особою, відповідальною за ведення бухгалтерського обліку та подання податкової декларації згідно із договором про спільну діяльність або угодою про розподіл продукції.

Згідно із пп. 48.6. ст. 48 ПКУ, якщо податкова декларація подається податковими агентами юридичними особами, вона повинна бути підписана керівником такого агента та особою, яка відповідає за ведення бухгалтерського обліку та подання податкової декларації такого агента, а якщо податковим агентом є платник податків — фізична особа — таким платником податків.

Податкова звітність, складена з порушенням норм цієї статті, не вважається податковою декларацією (пп. 48.7 ст. 48 ПКУ).

У грудні 2010 року «Голос України» опублікував такі закони:

4 грудня, № 229—230

Закон України «Про деякі питання організації бюджетного процесу у 2010 році», № 2774-VI.

Податковий кодекс України, № 2755-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України», № 2756-VI.

8 грудня, № 232

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про виконавче провадження» та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення процедури примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб)», № 2677-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 4 Закону України «Про використання земель оборони» щодо будівництва житла для військовослужбовців та членів їхніх сімей», № 2674-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Демократичної Республіки Конго про сприяння та взаємний захист інвестицій», № 2700-VI.

9 грудня, № 233

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік», № 2773-VI.

10 грудня, № 234

Закон України «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом та про фінансування тероризму», № 2698-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди (у формі обміну листами) між Україною та Європейським

банком реконструкції та розвитку про внесення змін до Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду «Укриття» в Україні», № 2699-VI.

22 грудня, № 242

Закон України «Про внесення змін до статті 210 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про військовий обов'язок і військову службу», № 2711-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Іспанією щодо врегулювання та упорядкування трудових міграційних потоків між двома державами», № 2727-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Екваторіальна Гвінея про взаємну охорону секретної інформації», № 2728-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамагірією про взаємну охорону секретної інформації», № 2729-VI.

Закон України «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» щодо слідчих підрозділів», № 2738-VI.

24 грудня, № 244

Закон України «Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про тимчасову заборону стягнення з громадян України пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги», № 2795-VI.

30 грудня, № 249

Закон України «Про внесення змін до розділу XII «Прикінцеві положення» Закону України «Про судова устрій і статус суддів» щодо передачі справ, пов'язаних із соціальними виплатами», № 2748-VI.

Закон України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України», № 2856-VI.

Закон України «Про Державний бюджет України на 2011 рік», № 2857-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік», № 2810-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» щодо зменшення обсягу збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію», № 2811-VI.

Закон України «Про внесення змін до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік», № 2859-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» щодо додаткових джерел фінансування субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам», № 2893-VI.

31 грудня, № 250

Закон України «Про внесення змін до Кодексу України Про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення», № 2744-VI.

Кого скоротять першим?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

По-перше, через збільшення розмірів внесків, що призведе до збільшення навантаження на роботодавців, а відтак, і до ще більшої тінізації економіки. По-друге, через збільшення дотацій з державного бюджету. Що знову-таки може бути забезпечено за рахунок податкового навантаження, передусім на роботодавців. І, по-третє, через зменшення і так низьких розмірів пенсій, які виплачуються нині. Очевидно, що всі три варіанти навряд чи влаштуватимуть суспільство.

Водночас урядовць акцентував увагу на наявності великої різниці між середнім розміром пенсії, призначеної на загальних підставах, та пенсії, призначеної за спеціальними законами. Розмір звичайних виплат, за його словами, у середньому становить майже 1150 грн., а спеціальної — інколи перевищує 10 тисяч гривень (їх отримує 3882 особи).

Утім, розв'язувати такі проблеми потрібно не лише через збільшення віку. Тут має відбутися цілий комплекс заходів, упевнений В. Надрага. Зокрема, стабілізація та поліпшення фінансового стану, усунення дублювання функцій центральних органів виконавчої влади (через скорочення чисельності управлінського апарату та витрат на його утримання), підвищення ефективності державного управління та створення сприятливого клімату для потенційних інвесторів. А для цього потрібно гідно завершити податкову реформу. У цьому контексті, упевнений заступник міністра, співпраця з організаціями роботодавців надзвичайно важлива.

За словами голови Пенсійного фонду Бориса Зайчука, був період, коли фонд мав трирічний запас коштів. Але ці часи давно минули.

ЦИФРА

Якщо 2000 року бюджет ПФ становив 14 млрд. грн., то нині щомісяця виплачується понад 16 млрд. Місячна потреба була 900 млн., а нині 900 млн. грн. платиться щодня.

Роботодавці, у свою чергу, також порушили низку питань. Зокрема, Олексій Мірошніченко, віце-президент конфедерації роботодавців не впевнений, чи можна зберегти купівельну спроможність коштів, заощаджених за допомогою накопичувальної системи, скажімо, через 20 років. Крім того, на його думку, варто не лише просити громадян працювати довше, а й роботодавців — утримувати людей довше. Тобто знайти мотивацію не скорочувати пенсіонерів. «Такі тенденції, рано чи пізно, будуть. І треба у цьому питанні бути чесними», — наголосив він. Водночас перед роботодавцями постає питання: або звільняти людей передпенсійного віку, або відмовляти молоді в першому робочому місці. «Адже найближчим часом навряд чи буде змога створювати додаткові робочі місця на підприємствах», — зауважив О. Мірошніченко.

Олена ГОРБУНОВА.

Голова Пенсійного фонду України Борис Зайчук, голова Ради Федерації роботодавців України Дмитро Олійник, перший заступник міністра соціальної політики Василь Надрага.

Список пенсіонера

П'ять кілограмів картоплі, вісім — хліба: що пропонують їсти, щоб не вмерти

У черзі за хлібом на базарі у Жашкові, що на Черкащині, переді мною стояла літня бабуса:

— Доню, дай «Білоруського», — попросила вона і простягнула шість гривень.

— Уже шість п'ятдесят, — відповіла продавиця.

Бабуса на мить задумалася і сказала, повертаючи буханець:

— Тоді не треба.

Невже подорожчання на п'ятдесят копійок робить продукт недоступним для пенсіонерів? З'ясувалося, що так. Для тих, хто отримує 850 гривень на місяць, з яких добрих дві сотні йдуть на «комуналку» та дві-три сотні на ліки, кожна копійка на рахунок. Найменше подорожчання призводить до того, що літні люди скорочують список продуктів, які можуть собі дозволити. Або з дорогих якісних переходять на дешеві, які часто виявляються шкідливими і ще більше загострюють уже наявні проблеми зі здоров'ям.

«Голос України» вирішив поцікавитися, що пенсіонерам пропонують їсти чиновники. Адже основою для розрахунку пенсій, різноманітних соціальних виплат є мінімальний споживчий кошик. Тобто список продовольчих продуктів, які необхідні для гідного життя людини. В Міністерстві з питань економічного розвитку та торгівлі нам дали такий список. Щоправда, уточнили, що нині розробляється новий, досконаліший. У постанові Кабінету Міністрів від 14 квітня 2000 року № 656 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення» є той самий список продовольчих товарів, яких, на думку урядовців, має вистачити, аби пенсіонеру прожити комфортно.

Набір продуктів харчування для непрацездатного населення (кілограмів/рік на одну людину)

Хлібопродукти:
борошно житнє 0,3
борошно пшеничне 8,8
хліб житній 38
хліб пшеничний 62
макаронні вироби 4,1
рис 2,3
манна крупа 0,9

пшоно 0,9
гречана крупа 2
вівсяна крупа 1,1
бобові 1,9
інші 0,6
Картопля 108
Овочі, баштанні:
капуста 27,5
помідори, огірки 22
морква, буряк 16
цибуля, часник 8
баштанні 14,5
інші 10

Фрукти і ягоди:
фрукти, ягоди свіжі 3,1
сухофрукти 1,8

Цукор, кондитерські вироби 22,5
Олія 6,7
Маргарин 1,5

М'ясопродукти:

яловичина 12
баранина 0,9
свинина 9,5
субпродукти та інші 2
птиця домашня 5
сало 2
ковбасні вироби 6,6

Рибопродукти:

риба свіжа 2,5
оселедці 0,7

молоко незбиране 83
молоко збиране, кефір 22
масло вершкове 3,9
сир м'який 7,6
сметана 4

Яйця, штук 187,5

Пенсіонерка Левандівська Ганна Андріївна, 1935 року народження (місто Львів), вибирає продукти з розрахунку на свій гаманець.

Ми не полінувалися й порахували, що, виходячи з цієї «дієти», у місяць на харчі українському пенсіонеру треба викласти всього 360 гривень. Цифра досить приблизна, бо ми орієнтувалися на ціни у столичних супермаркетах. У містечках та селах продукти дешевші. Крім того, їх вартість по всій країні змінюється ледь не щодня. Ще готуючи матеріал до друку, ціни багатьох з цих продуктів кілька разів змінювалися. Прискіпливим читачам пропонуємо, виходячи з цін у регіоні, порахувати, у скільки їм обійдеться «споживчий кошик пенсіонера».

— тобто сюди входить і цукор до не передбаченого списком чаю, і печиво, і цукерки. Водночас чиновники пропонують пенсіонерам «налягати» на картоплю (9 кг на місяць) та хліб (пшеничного та житнього разом 8,26 кг). Навряд чи знайдеться хоч один лікар-дієтолог, який погодиться з такою «чиновницькою дієтою».

Щоб продемонструвати жалюгідне становище наших пенсіонерів, у пресі часто порівнюють, скільки отримують наші літні люди та іноземці. Ми вирішили зробити це порівняння більш предметним — порахувати, у скільки цей список обійдеться польському та французькому пенсіонерам і співвіднести пенсії у такому ракурсі.

Польща: дешева ковбаса й дорога «комуналка»

Середня пенсія поляка становить 1200—1500 злотих (3120—3900 гривень). Щоб ску-

питися за нашим продуктовим кошиком, у місяць йому знадобиться близько 200 злотих (520 гривень). Тож виходить, що польський пенсіонер може собі дозволити у місяць 7,5 разу скупитися за нашим списком. Тоді як наш пенсіонер на 850 гривень лише 2,3 разу.

Підраховуючи вартість товарів, ми не могли не порівняти деякі ціни на товари у двох країнах. Загалом, виявилось, що продукти в Україні дешевші, ніж у Польщі. Скажімо, кілограмовий буханець хліба там коштує 3,4 злотих (8,84 гривні), тоді як у нас — у середньому 3,16 гривні. Водночас, нашим пенсіонерам, певне, цікаво буде дізнатися, що свинина у Польщі коштує всього 11 злотих (близько 29 гривень), тоді як у Києві — близько 44 гривень. Середня вартість ковбасних виробів — у Польщі 26 грн. за кг, в Україні — 40.

Проте, як відомо, «диявол криється в деталях». Життя польського пенсіонера соловидом не назвеш, по-перше, через те, що там набагато дорожче, ніж у нас коштують комунальні послуги. Журналісти порахували, що на оплату опалення, води, газу та електроенергії польська родина витрачає в середньому ледь не половину своїх доходів. У пенсіонера ці видатки «забирають» ще більший процент, бо його доходи менші, ніж у працюючих. По-друге, пенсійний вік у жінок — 60 років, у чоловіків — 65. Це при тому, що середня тривалість життя польок становить 76 років, поляків — 67. Тож хоча полякам на пенсії й краще живеться, ніж українцям, проте і їхньому урядові є над чим замислитися.

Франція: дожити до 62 років

Краще на пенсії почуваються французи. Нездаремно торік вони влаштовували такі гучні акції протесту проти реформи, яка передбачала підвищення пенсійного віку з 60 до 62 років, а також стажу з 40 до 41,5 року. Щоправда, загальнонаціональні страйки не дали жодних результатів — президент Ніколя Саркозі таки зумів переконати парламент підтримати його варіант пенсійної реформи, що включає також поступове збільшення пенсійного віку до 2030 року до 67 років. Нині французькі пенсіонери отримують у середньому 65—70% від їхньої зарплати. Виходить, чим більше заробляєш, тим багатшим пенсіонером будеш. У середньому — 1100 євро.

Ми спробували порахувати, скільки коштуватиме паризькому пенсіонеру наш «споживчий кошик». Переглянувши ціни кількох тамтешніх супермаркетів, вийшло близько 130 євро (1400 гривень). Нагадаю, у нас такий само набір продуктів обійдеться у 360 гривень. Проте і пенсія у французів незрівнянно більша — у тринадцять разів. Водночас не можна не сказати, що наш список для пенсіонера зовсім не підходить для французького споживача. Там, приміром, узагалі не знають, що таке гречана каша, пшоно, кефір, рідше вживають картоплю. Основа французької кухні — це овочі, сири, м'ясо та, якщо говорити про Південну Францію, — риба. Хліб такого типу як наш «Український» там коштує захмарно дорого. Тому цей «делікатес», який є основою і щоденною стравою для багатьох наших бабусь і дідусів, ми не брали до уваги. Тож 130 євро — цифра теж дуже приблизна, проте «промовиста». Адже це восьма частина середньої пенсії, а не друга, як у нас. Тож не дивно, що французи на свою пенсію примудряються подорожувати світом, а наші рахують копійки біля прилавків.

Хронічні нестачі грошей у Пенсійному фонді вже змусили урядовців не лише говорити про необхідність реформи, а розробити її проект. Залишається сподіватися, що наші політики візьмуть до уваги й скруту, в якій живуть сотні тисяч українських пенсіонерів, а також змінять продуктовий і споживчий кошики, і відповідно розмір пенсії.

Тетяна ПАСОВА.

На одному з підприємств Умані, котре ще 2006 року втратило ліцензію на утилізацію військових засобів ураження, співробітники СБУ вилучили вибухові речовини та боеприпаси. За фактом незаконного зберігання небезпечних матеріалів порушено кримінальну справу, **повідомляє наш власкор Лідія Титаренко**

Найближчими днями Україну атакуватимуть морози, попереджає начальник Гідрометцентру Микола Кульбіда. «Невелике зниження температури очікується вже найближчими днями — з 21 по 25 січня», — повідомляє він. Після цього у південних, центральних та східних регіонах температура знову підвищиться (**Укрінформ**)

СПОРТ

Вісті звідусіль

Плавання. У місті Торез, що на Донеччині, відкрили плавальний басейн. Після урочистої частини всі охочі змогли побачити нову споруду зсередини, пише прес-служба Донецької облдержадміністрації. Насамкінець до уваги глядачів було представлено показові виступи команди із синхронного плавання.

Лижі. Харків. Єдину золоту медаль на етапі Кубка Східної Європи Україні принесла Марина Анцибор. Вона була першою в перегонях на 10 км «класикою». Крім «золота», в активі українців дві срібні нагороди і три бронзові. Віта Якимчук та Марина Лосева здобули кожна по «сріблу» і «бронзі» у спринті класичним та вільним стилями. Юрій Хліборад був третім у спринті класичним стилем.

Футбол. Контрольний матч. 19 січня. «Оболонь» (Україна, Київ) — «Рубін» (Росія, Казань). 2:1. Голи: Караденіз, 24 (п), Сибіряков, 37, Шевчук, 60.

«Оболонь»: Рибка, Сапай, Лозинський (Родина, 74), Пластун, Путраш, Сибіряков (Панас, 46; Толстяк, 83), Лупашко (Кучеренко, 46), Хуцзик (Бондаренко, 88), Ільків, Котенко (Кутас, 74), Мандзюк (Шевчук, 46). **Тренер** — Сергій Ковалєць.

«Рубін»: Рижиков (Мусін, 87), Ансалді (Кузьмін, 46), Салуквадзе (Шаронов, 46), Боккетті (Навас, 46), Антонюк (Калешин, 46), Баляйкін (Рязанцев, 46), Кисляк (Муравський, 46), Натхо, Касаєв (Лебеденко, 46), Караденіз (Мартінс, 46), Медведєв (Дядюн, 46). **Тренер** — Курбан Бердієв.

УЄФА оприлюднила склад символічної збірної 2010 року. Це підсумок опитування 400 тисяч уболівальників. Один із членів команди року отримає від УЄФА чек на 100 тисяч євро, який буде передано Міжнародному Комітетові Червоного Хреста.

Склад зіркової команди: **воротарі** — Ікер Касільяс («Реал», Іспанія); **оборонці** — Майкон («Інтер», Бразилія), Герард Піке («Барселона», Іспанія), Карлес Пуйоль («Барселона», Іспанія), Ешлі Коул («Челсі», Англія); **півоборонці** — Крістіану Роналду («Реал», Португалія), Хаві Ернандес («Барселона», Іспанія), Веслі Снейдер («Інтер», Нідерланди), Андре Інієста («Барселона», Іспанія); **нападники** — Ліонель Мессі («Барселона», Аргентина), Давид Вілья («Валенсія»/«Барселона», Іспанія). **Тренер** — Жозе Моурінью («Інтер»/«Реал», Португалія).

У НОМЕР

► **ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ**

Грабіжники винесли з банку 50 тисяч гривень

У Донецьку в середу було пограбовано філію «Енергобанку». За даними прес-служби міського управління міліції, двоє невідомих, загрожуючи предметом, схожим на зброю, забрали із сейфа близько 50 тисяч гривень. Під час «візиту» ніхто із співробітників та відвідувачів банку не постраждав. На місці злочину працювала слідчо-оперативна група.

А ось двом зловмисникам, які намагалися поціпити товари із великого торгівельного закладу у Костянтинівці, не пощастило. Сторонні «відвідувачі» зазіснули через вікно з тильного боку будівлі, де не були встановлені датчики. Але у відділі магазину спрацювала сигналізація, і за декілька хвилин до об'єкта прибув наряд державної служби охорони. Міліціонерів грабіжники навіть не помітили, бо вікна торгівельного центру були закриті рекламними щитами. Тим часом молоді люди (обом, як з'ясувалося, по 19 років) господарювали всередині: у ковбасному відділі, горілчаному та парфумерному набрали товару та «вичистили» каси, розламали автомат із м'якими іграшками. Зловмисників затримали. За короткий час вони встигли зібрати чотири сумки товарів та набити кишені грошима на суму понад 4000 гривень.

Вл. інф.

«Швидкі» та «пожежні» не пускають у двори

У середу в декількох сотнях метрів від нашої редакції була пожежа. З Інституту теплофізики НАН України, що на вулиці Желябова, прикриваючи хустками роти й носи квалливо виходили люди, а от пожежникам, які швидко прибули, до об'єкта загоряння важко було підійти, не кажучи вже про те, щоб під'їхати! Та й хто з нас, тих, що живуть у великих українських містах, не спостерігав за картиною, коли «пожежна» або «швидка» не може протиснутися до потрібного будинку через припарковані поруч машини.

Нешодавно один літній киянин на очах у здивованих мешканців, не ховаючись ні від кого, проткнув шини джипа сусіда. Коли той захотів з'ясувати причину такого «дивного» вчинку, пенсіонер накинувся на нього із кулаками. Як розповіли «Голосу України» свідки події, герой скандалу — зовсім не дебошир. А цілком інтелігентна людина — в минулому інженер.

«Останнім часом всі його турботи — лише про здоров'я дружини, — пояснює свідок Ніна Дмитрівна. — Вона інвалід, постійно доводиться викликати «швидку» або возити її до лікарні. Через цей величезний джип під'їхати до під'їзду просто неможливо. А нести дружину на руках — велика проблема...»

Щорічно кількість автомобілів у столиці зростає у багато разів. А от кількість паркінгів тим часом не збільшується у такій само прогресії. При цьому правила дорожнього руху ніяк не об-

межують паркування у дворах і на вузьких вулицях. Хто повинен стежити за дотриманням вимог про те, що в'їзд і виїзд у двір мають бути вільні, не кажучи вже про достатню ширину проїзду для «швидкої» або пожежної машини?

Як повідомили «Голосу України» на одній з підстанцій швидкої медичної допомоги, підрахувати, скільки людей у Києві померло через те, що машина із лікарями застрягла у пробі або через те, що реанімаційна бригада не змогла проїхати до під'їзду, просто нереально. Так ніхто цим і не займається.

Зараз багато говорять і пишуть про комунальну реформу, і «Голос України» у свою чергу хотів би порушити в рамках цієї теми питання про функціональність столичних дворів і велику кількість вузьких вулиць.

Яна ОСАДЧА.

На знімках: припарковані на вулиці Желябова машини не дають можливості для нормального проїзду до місця пожежі; для того, щоб розгорнути свою техніку, пожежникам довелося витратити багато дорожнього часу.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На Волині вже плавають хати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Усього в Ратнівському, Камінь-Каширському, Маневицькому та Любешівському районах підтоплено два житлові будинки, 25 господарських будівель, понад 380 присадибних ділянок та 23 тисячі гектарів території, у тому числі 2,2 тисячі сільгоспугідь. Ці цифри були б ще більш вражаючими, якби на польдерних меліоративних системах періодично не працювали 20 насосних станцій, деякі з яких за секунду відкачують 4—6 кубометрів води.

Усі міжрайонні та районні управління водного господарства сьогодні працюють у режимі підвищеної готовності. Щоби попередити виникнення аварійної ситуації, в Ратнівському міжрайонному управлінні водного господарства дві аварійні бригади ліквідують затори льоду поблизу газових переходів на річках Вижівка та Прип'ять.

У Любешівському районі — на Цирській осушувальній системі — дві аварійні бригади ведуть відновлювальні роботи на ділянці дамби водосховища, частково зруйнованої бобрами. Ще одна аварійна бригада Любешівського управління водного господарства укріплює дамбу, щоб попередити затоплення Прип'яттю села Хоцьунь.

Багатох цікавить ситуація на водосховищі Хрінниківської ГЕС, що на ріці Стир вище міста Луцька. Нині рівень води в його верхньому б'єфі продовжує зростати. Щоб не допустити надмірного заповнення водосховища, його запаси спрацьовуються не тільки агрегатами ГЕС, а й через паводковий водоскид. Тобто жителям обласного центру нині ніщо не загрожує.

У вівторок начальник Волинського облводгоспу Юрій Бахмачук побував у Любешівському районі, де повенева обстановка найтривожніша. За наданою ним інформацією, ситуація на Стоході вже через день-два має стабілізуватися, а ось Прип'ять продовжує «набирати силу». Проте, на думку фахівця, на цій водній артерії найближчим часом підйом води має припинитися. Все залежатиме від того, чи йтимуть дощі та якою буде температура. Прогноз синоптиків оптимістичний: найближчими днями на Волинь мають прийти морози.

Зимові повені на Волині траплялися і раніше. Старожили пам'ятають грудень 1974-го, коли до деяких сіл на півночі області можна було дістатися лише на човнах та гвинтокрилах. Але тоді пік повені припав на листопад. А цьогорічна набирає сили в січні.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Батько — найскладніша професія

Юрій Олійник із Рихальського Смільчинського району має незвичайну нагороду — відзнаку «За сумлінне батьківство». Річ у тім, що, коли не стало дружини, він почав сам виховувати дев'ятьох дітей, хоч багато хто у селі й радив віддати їх у сиротинець.

Фото Михайла ПЕХА.

Старша Марина вже мешкає окремо, по сусідству, чекає дитину. Світлана і Дмитро навчаються у Новограді-Волинському та Житомирі: донька освоює фаш швачки-вишивальниці, а син — робітничу професію. Живе окремо і Василь, якому вже 22 роки.

Біля батька лишилися менші, ще школярки: троє дівчат і двоє хлопців. По господарству пораються гуртом. Дівчата кухнею й оселею опікуються, а хлопці дрова носять, гусей і курей доглядають, на городі трудяться. В їхній оселі хоч і немає особливих розкошів, але було чистенько й затишно, коли ми до них завітали. Біля теплої плити муркотів чорний котик. Ще одного улюбленця — кролика — менші діти носили на руках і гладили. Символи 2011 року почувалися в оточенні батька та його дітей як ще двоє «паростків» цієї родини — спокійно та впевнено.

Юрій Йосипович зізнається, що нелегко іноді буває проблеми такої великої сім'ї залягоджувати, адже і нагодувати, і взутувдягнути, і забезпечити всім необхідним для навчання стількох синів і доньок непросто. Але він пишається навіть найменшим досягненням у школі чи коледжі кожного зі своїх дітей і підтримує їхні захоплення.

Галина КАВУН.

Житомирська область.

У центрі Макіївки пролунали два вибухи та погрози

Одразу два вибухи пролунали вранці в четвер у Макіївці. Перший із них стався поряд із будівлею ДП «Макіїввугілля» — зруйновано центральний вхід і вестибюль, вибухова хвиля вибила вікна до шостого поверху. Жертв немає.

«Постраждала будівля, але що саме зруйноване, стане відомо пізніше. Зараз будівля оточена, нікого не пускають на робоче місце», — розповіла «Голосу України» керівник прес-служби «Макіїввугілля» Віра Лященко. Офіс ДП розташований на центральній площі міста, поруч із міськвиконкомом, він охороняється цілодобово. Тому виникає запитання: як зловмисникам вдалося закласти вибухівку у місці із посиленою охороною?

У відділі зв'язків із громадськістю ГУМВС України в Донецькій області підтвердили факт вибуху біля приміщення ДП. Крім того, в четвер у Макіївці стався вибух в районі ТЦ «Голден Плаза», сказав керівник відділу Ігор Дьомін.

На момент підготовки інформації до друку на місці події працювали працівники міліції, прокуратури та СБУ, прибули керівники обласних силових відомств. Проїзд по центру міста був закритий. Правоохоронці та вибухотехніки «прочісували» інші будівлі, обстежуючи горища та підвали. Офіційні особи ще не оприлюднили версії того, що сталося. Відомо лише, що на місці виявлено конверт із листом, в якому містилася вимога виплатити велику суму грошей «від людей, які відомі в Макіївці». Про це на прес-конференції в Києві сказав заступник міністра внутрішніх справ Василь Фаринник. За його словами, невідомі погрожували, що у разі невиконання вимог о 17-й годині в четвер у різних місцях Макіївки прогримить ще п'ять вибухів.

Ліна КУЩ.

фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

Українські антифашисти під стінами посольства Російської Федерації вшанували пам'ять Станіслава Маркелова і Анастасії Бабурової.

Гаряча вода, опалення та квартплата вже подорожчали. На черзі — холодна вода

Виконком Кам'янець-Подільської міської ради збирається підняти ціну на холодну воду та стоки на 37,9 відсотка. Проте ухвалити таке непопулярне рішення самостійно у виконкомі не наважилися, хоча це є прерогативою виключно цього виконавчого органу. Питання подорожчання води передали на розгляд депутатів міськради.

Наприкінці грудня минулого року в місті за рішенням виконавчого органу вже подорожчання гаряча вода, опалення, квартплата. Підняття ціни на холодну воду й стоки є обов'язковою умовою для отримання кредиту Світового банку, який міська влада Кам'янця-Подільського бере на 17 років з метою провести реконструкцію водомереж. Заступник міського голови Сергій Бабій вважає, що постачання холодної води є стратегічним, адже мали місце масштабні аварії, коли половина міста залишилася без водопостачання. Унаслідок реалізації проекту за кошти Світового банку, кажуть керівники комунального підприємства «Міськтепловоденергія», очікується скорочення кількості поточних та капітальних ремонтів, зменшення поривів, негативного впливу на навколишнє середовище та споживання електричної енергії. Підвищення плати за воду та стоки визначено як інвестиційну складову. Громада має зробити свій внесок у повернення позики. Тому виконком передав питання на розгляд депутатів міськради.

Віра ШПИЛЬОВА. Кам'янець-Подільський.

«Це все ягідки, пиріжок із нас зроблять навесні»

Фотопотод Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На «Петрівці» трусяться за свої місця

Над столичною «Петрівкою» скупчуються хмари. Не встигли торговці оговтатися від перевірок УБОЗу, як раптом новий клопіт. Директор ТОВ «Книжковий ринок» Вітальї Правдивий заявив пресі про намір знести частину наявних базарів під новий торговельно-розважальний центр (ТРЦ). Нагадаємо, «Петрівка» — це речовий, продовольчий, господарський і книжковий ринки в одному. Ми запитали у підприємців, як вони ставляться до цієї затії, й у відповідь почули: «Вам цензурною мовою чи від душі?».

Учителька молодших класів Алла Анастасьєва торгує книгами не перший рік. Каже, ідея реконструювати базар не нова. До кризи будівельники ледь було не взялися за лопати, але від слів до діла так і не дійшло. І от чергова спроба розігнати «Петрівку». Якщо вірити словам Правдивого, потіснять продавців зовсім скоро. Адже новий ТРЦ має з'явитися на їхніх точках уже в наступному році.

Самі підприємці зізналися, що про такі плани довідалися з газет, та й команди згорі пакувати валізи ще не надходило.

— Нам поки що нічого не кажуть, але ми постійно наготові, — розповідає Алла. — Якщо звідси попросять, то йти мені нікуди. На машину і квартиру я не заробила, грошей ледь вистачає, щоб прогодувати родину.

Вітальї Правдивий, у свою чергу, обіцяє: в новому ТРЦ місця знайдуться для всіх. «Ми заклали в план майже 10 тис. кв. метрів торговельної площі під диски і кни-

ги, і тих, хто захоче перейти з ринку в ТРЦ, — ласкаво просимо», — повідав він ЗМІ. Правда, додав: оренда, природно, зросте — у середньому на 50—70 відсотків.

На «Петрівці» одразу підрахували: якщо нині платять 340 гривень, то в ТРЦ сума зросте до 510—580 гривень.

— Хто зможе цю справу потягти? Хіба що ті, хто торгує піратськими дисками, але хто їх туди з таким товаром пустить? — вважає букініст Сергій.

За його словами, вже тепер багато хто подумує про те, щоб закритися — торгівля і без того йде погано. Мовляв, після чергового підняття цін розгубили останніх клієнтів. А в ТРЦ книги стануть просто золотими.

— Ну, заженуть нас туди, буду я вся доглянута стояти в гарній вітрині, але хто ж у мене щось купить? — продовжує Алла.

Утім, знайшлися на ринку й ті, хто у перевтілення ринку на ТРЦ не дуже-то й вірить. Таких більше хвилюють дедалі частіші перевірки УБОЗу. Нагадаємо, 12 січня правоохоронці влаштували тут перевірочний рейд з дотримання правил торгівлі й вилучили піратської аудіо-відеопродукції, а також предметів верхнього одягу зі штучного й натурального хутра на суму більш як 3,4 мільйона гривень.

— Це все ягідки, пиріжок із нас зроблять після 1 квітня, коли на повну силу запрацює Податковий кодекс, — сказав нам торговець дисками Валерій.

Наталія ОВДІЄНКО.

Життя, прив'язане до апарату

У Косові, що на Прикарпатті, відкрито міжрайонний центр нефрології і діалізу

Кошторисна вартість центру — 1100 тис. грн., з яких 970 тис. на медичне обладнання виділило МОЗ України, а решту на ремонт і облаштування — районний бюджет. Тут встановили три апарати штучної нирки, а буде ще три.

95 відсотків робіт, за словами Івана Фазана (на знімку), голов-лікаря Косівської ЦРЛ, на базі якої працюватиме заклад, виконано силами медпрацівників. Центр обслуговуватиме Косівський і Верховинський райони, а за потреби й Снятинський, жителям сіл якого доїжджати сюди буде зручніше і дешевше, ніж до інших таких центрів.

Нині тут працюють сім фахівців, хоча за штатним розписом їх мало б бути 15. «Бюджет на медицину у Косівському районі надзвичайно складний, — пояснив керівник лікарні. — Тож доведеться раціонально використовувати кошти».

Хворих теж поки що сім, але з лютого буде 14. Дотепер пацієн-

ти, наймолодшому з яких - 40 років, їздили на процедури за багато кілометрів: «Це була катастрофа як для медиків, так і для хворих. Адже до апарату «штучна нирка» ці люди прив'язані до кінця свого життя. Незважаючи на фінансовий стан, самопочуття, погоду, вони мусили у фіксований день бути на гемодіалізі у Коломиї, Івано-Франківську чи Чернівцях. А тепер допомогу отримуватимуть на місці. Лікування буде безкоштовне».

Медики готові працювати й у дві зміни, аби полегшити життя хворим. Центр фактично стане другим домом для пацієнтів, бо вони приречені у ньому жити постійно: робити гемодіаліз треба через день, а сама процедура триває 5—6 годин. Тому палатам постаралися надати домашнього вигляду: пофарбували їх у різний колір, оживили кімнатними квітами, вмонтували телевізори (подарунки від районної влади і адміністрації лікарні). За таке старан-

фото автора.

ня голова ОДА Михайло Вишиванюк пообіцяв нагородити Івана Фазана найвищою відзнакою краю — медаллю «За заслуги перед Прикарпаттям».

Нагадаємо, прикарпатців, які потребують апарату «штучна

нирка», нині близько 250. Захворювання здебільшого виникає як ускладнення різних ниркових захворювань, цукрового діабету.

Дарина НАЗАРЧУК. Івано-Франківська область.

Учителька молодших класів Алла Анастасьєва торгує книгами не перший рік

У НОМЕР

► КИЇВ

Міліція охоронятиме громадський порядок у рамках закону

Про це заявив учора заступник міністра внутрішніх справ Віктор Ратушняк під час «круглого столу» із представниками політичних партій і громадських організацій, що подали заявки на участь у масових заходах 22 січня 2011 року. За його словами, для охорони порядку в Києві під час проведення акцій буде задіяно 2300 правоохоронців. Ця цифра обумовлена тим, що учасники подали заявку на участь 60 тисяч громадян.

«Переважно ми будемо займатися документуванням подій і охороною громадського порядку. Принаймні міліція не почне силових дій під час акцій», — сказав заступник міністра.

Також В. Ратушняк заявив, що до міліції надходила оперативна інформація про силові дії під час акцій. Однак, за його словами, на сьогодні підтвердження такої інформації немає.

Відповідаючи на запитання, чи блокуватимуть автобуси, які їдуть у Київ, він заявив, що навмисного перешкоджання з боку ДАІ не буде і що міліція не пустить у рейси тільки технічно несправні автобуси, передає РБК-Україна.

► ТЕРНОПІЛЛЯ

Гречка знову б'є рекорди

У магазинах і на ринках Тернополя знову подорожчала гречка. У супермаркетах кілограм крупи вже коштує від 16 до 17 гривень, а на ринках — 17—18. На 2—3 гривні більше, ніж перед Новим роком, нині правлять за пляшку олії, зростають ціни на овочі.

Селяни, які продають власну картоплю, моркву, столовий буряк, прогнозують, що невдовзі подорожчають і вони: через погані минулорічні умови овочі гниють і їх важко зберігати. Радує лише сало: його ціна впала до 5—8 гривень за кілограм. Повернулися до передсвяткової вартості домашній сир і сметана.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

► ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Без спекуляцій

Хліб із борошна вищого ґатунку та хліб, що випікається за складною рецептурою (з додаванням патоки, гірчичної олії, кунжуту та інших інгредієнтів), протягом листопада-грудня 2010 року подорожчав на 5 відсотків. Однак спекуляцій на вартості соціального хліба влада обіцяє не допустити. Як заявив заступник голови Дніпропетровської ОДА Олександр Любич, «на соціальний хліб встановлено граничний рівень рентабельності. І спекуляцій тут бути не може». За його словами, голова ОДА Олександр Вілкул не раз зустрічався з керівниками підприємств оптової і роздрібною торгівлі, молокопереробних підприємств та з директорами хлібозаводів. Було досягнуто домовленостей, що ціна на хліб масового вжитку, якого випікається 30 відсотків від загального виробництва (або 4,5 тисячі тонн на місяць), залишиться стабільною.

Дніпропетровська область повністю забезпечена зерном. Потреба у продовольчому зерні до початку жнив 2011 року становить 130 тисяч тонн, а станом на 1 січня у регіоні задекларовано його майже мільйон тонн, у тому числі продовольчого — понад 409 тисяч тонн.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Польський диригент Марцін Наленч–Несьоловський виступить на концертах Академічного симфонічного оркестру Національної філармонії України в Києві та Дніпропетровську

24—25 січня Івано–Франківський облдрамтеатр покаже в Києві дві вистави за творами Марії МАТІОС — «Солодка Даруся» та «Нація»

РЕАЛІЇ

Театр відкрився, але не для всіх...

Майже три роки тому тодішнє керівництво Полтавської облдержадміністрації ухвалило рішення про реконструкцію Полтавського обласного академічного муздрамтеатру імені Гоголя. Планувалося, що оновлений театр відкриється до 200-річчя письменника — 1 квітня 2009 року.

Та до ювілею приміщення не встигли реставрувати. Урочиста мить не раз переносилась. Бо обсяг робіт виявився ширший, ніж планували, а коштів увесь час не вистачало. Завдяки фінансуванню з обласного бюджету та виділенню державних субвенцій реконструкцію таки вдалося завершити. Загальна кошторисна вартість — 43,8 мільйона гривень, майже вдвічі більше, ніж планувалося спочатку.

Будівлю оновлено не лише зовні, виконано всі ремонтно-реставраційні роботи фойє 1—3 поверхів, глядацької зали, встановлено світлове та звукове обладнання сцени тощо.

Хоча місцеве начальство вже «урочисто відкрило театр», глядачеві сюди поки що рано. Нині тут «обживається» обслуговуючий персонал, ще триває ремонт підсобних приміщень, встановлення сучасної апаратури. Театр відчинить двері для полтавців лише 1 квітня — до 202-ї річниці Гоголя.

...Полтава — колиска української національної сцени, адже ще 1808 року в місті було засновано перший професійний театр. А в 1810-му за міські кошти споруджено триповерхову будівлю з першокласною сценою. Це був один із перших стаціонарних театрів в Україні (після Львова, Києва, Одеси). 1818 року на запрошення генерал-губернатора князя Миколи Репніна до Полтави переїздить краща частина трупи харківського антрепренера Івана Штейна — Михайло Щепкін, Іван Угаров, Павло Барсов, Тетяна Пряженківська. Директором театру було призначено Івана Котляревського, котрий фактично здійснював постановки і переклади п'єс. Саме для полтавського театру він створив «Наталку-Полтавку» та «Москаля-чарівника». Ролі Вибороного та Чупруна написав для Щепкіна, з яким автора пов'язували сердечні стосунки.

Ця сцена стала життєдайною для багатьох: Івана Козловського, Бориса Гмирі, Марії Литвиненко-Вольгемут, Катерини Осмяловської. Тут виступали Шаляпін, Собінов, Паторжинський.

Останні два роки, ставши фактично «бездомним», колектив театру продовжував працювати. Гоголівці здійснили 12 нових постановок, узяли участь в одинадцяти престижних театральних форумах. Серед них — Московський міжнародний музичний фестиваль «Євроконцерт», міжнародний театральний фестиваль «Кримські зорі», міжнародні фестивалі в Новограді-Волинському та Харкові. З гастрольями колектив побував у Сімферополі, Дніпродзержинську, Орлі.

Мине небагато часу, й оновлена будівля прийме перших відвідувачів. Уже в квітні полтавці вітатимуть тут учасників Міжнародного фестивалю театрального мистецтва «В гостях у Гоголя».

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Сорок хвилин любові

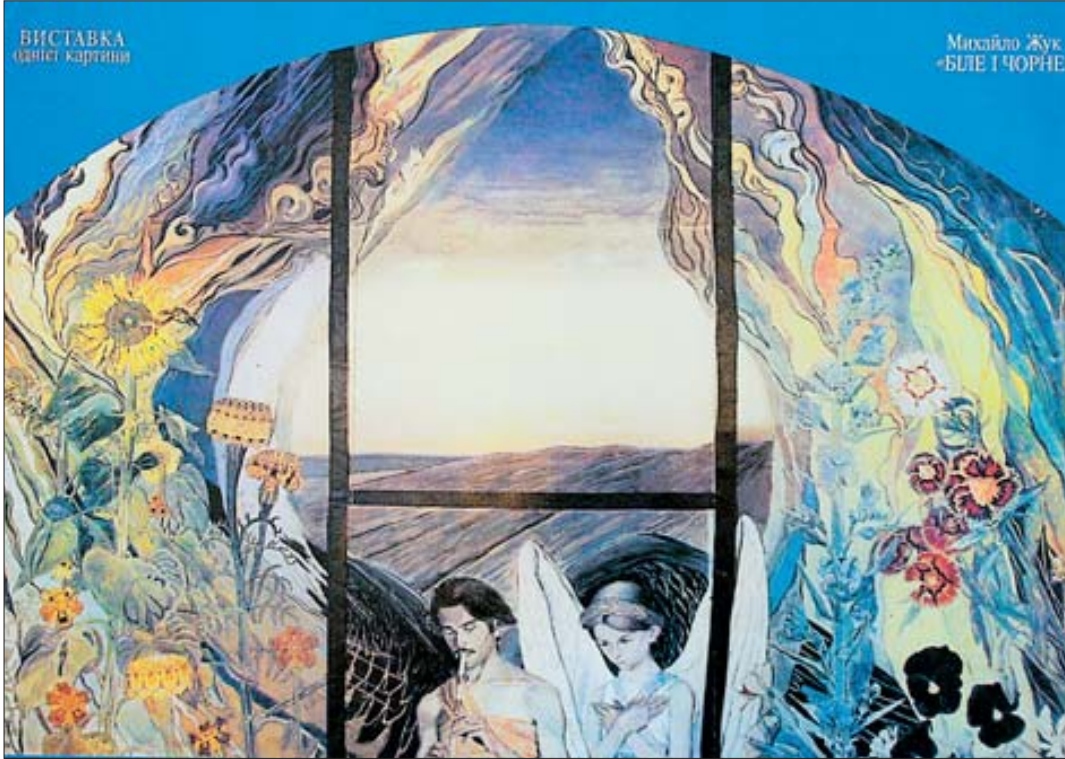
КАЛЕНДАР

До 120-річчя з дня народження Павла Тичини в столичному Будинку вчителя відбулася презентація аудіокниги поезій «Сила і ніжність болю» (вірші Тичини читає Олександр Биструшкін). З вступним словом на презентації виступив поет Іван Драч. Книгу створено й випущено за фінансової допомоги Едуарда Місєври — голови наглядової ради Стахановського вагонобудівного комбінату.

Аудіокнига — продукт копіткої праці багатьох людей. «Кожен з них відповідально ставився до цієї справи, і працювати з таким колективом було задоволенням», — зазначила керівник проекту Тетяна Сосновська, директор київського Літературно-меморіального музею-квартири Павла Тичини. За її словами, цей диск буде популярним серед підлітків, бо вони, на жаль, звикли більше слухати, ніж читати. Таким чином учні та студенти зможуть долучитися до творчості поета.

На диску записано 40 хвилин поезії — переважно тієї, що її називають «ранньою», до середини 1920-х років. Хоча, як сказав О. Биструшкін, дуже важко висловити всю любов і повагу до Тичини за сорок хвилин. За задумом авторів проекту, музика до цих віршів повинна належати одному з сучасників Тичини, тому поезія звучить під акомпанемент музики Бориса Лятошинського.

Триває аудіокнига, як шкільний урок, та це не означає, що вміщені тут вірші не обов'язково «проходять» за одне заняття. Можна присвятити цілий урок одному віршеві, а потім школярі, хочеться ві-

рити, не розбігатимуться після дзвоника, а залишатимуться ще якийсь час у класі під впливом високої поезії Тичини. На презентації справді було багато школярів. Аудіокнига призначена передусім не для продажу, а для розповсюдження по школах. Тираж її — тисяча примірників, що явно мало для всіх українських навчальних закладів.

Наприкінці презентації кожен бажаючий міг взяти участь у благодійній безпрограшній лотереї. Розіграно два призи: календар, виданий до 120-річчя Павла

Григоровича, та аудіокниги. Також було анонсовано, що 27 січня має надійти в продаж перша частина тиражу подарункового видання книги поезій Павла Григоровича «Послав я в небо свою молитву».

Ілля БЕЗРУЧКО.

До аудіокниги входить знаменитий вірш «О панно Інно...». На цій репродукції — картина художника Михайла Жука «Чорне та біле» (1912—1914). Чорний ангел — молодий Тичина, білий ангел — Поля Коновал, сестра панни Інни.

Репродукція Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Якщо у вас є палац...

АКТУАЛЬНО

У Міцівцях Дунаєвецького району на Хмельниччині є величний Будинок культури. В останні десятиліття він став пустою, почав руйнуватися. Влада не знаходила коштів на його порятунку. Директор культурного закладу Оксана Закордонець готова була стукати в усі двері, та чи допомогло б? Вісім літ отакої безнадії їй можна зарахувати до трудового стажу з потрібним коефіцієнтом. Бо як в умовах пустки та розрухи проводити культурмасову роботу, залучати людей до творчості?

— Скільки схожих проблем є в селах України! — розмірковує Наталка Гнатюк, президент Фонду сталого розвитку «Стара Волинь», що разом зі своїми однопумцями із селища Гриців на Шепетівщині цієї ж області Михайлом Ганабою, Вірою Кухарук та багатьма іншими розробили і за фінансової підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) втілюють у життя проект «Корпус волонтерів для сільських громад України».

— Проблема роками не вирішується, поки не приїде людина, що знає, як її подолати, — волонтер. На Хмельниччині вже є перші успіхи волонтерського руху саме в селах. «Корпусом» набрано дві групи таких добровольців, які працюють в селах дев'яти областей України.

До «староволинців» рік тому приєдналася уродженка Міцівця приватний підприємець Лариса Трачук. Після стажування в США вона — експерт із розвитку громад. Лариса й стала тією людиною, що першою зрушила з місця невідомий міцівський камінь. Коли в «Корпусі» розмірковували, де провести перший на Хмельниччині фестиваль волонтерів, Лариса назвала своє рідне село. «У нас величезне приміщення, можна запросити й тисячу людей, — сказала вона. — Лише треба його привести до ладу. Може, спробуємо?»

Лариса розраховувала на своїх селищних сусідів, яких зуміла об'єднати для благоустрою двору та дитячого майданчика. Люди спочатку дивувалися її ініціативам, нині ж стали Ларисиними однопумцями, справжніми волонтерами, хоч вік у кого від

50 до 70, а в кого — від шести до шістнадцяти. Усього їх понад півсотні. Кажуть: «Ми такі вдячні Ларисі, яка розбудила в нас життя, що готові за нею у вогонь і воду». У селищі Дунаївці ні клубу, ні Будинку культури немає. От і вирішили допомогти сусідам привести до пуття їхній палац. А якщо потім тут буде щось цікаве, можна прийти сюди навіть пішки.

Три тижні кипіла робота. Наталка Гнатюк, котра проїздом завітала в Міцівці, не втрималася, щоб і самій не попрацювати. Якраз доставили дерматин, щоб обшити старі стільці. Президенту фонду доручили його розкрякувати. У палаці замінили стару електромережу, поштукатурили стіни. Вішали нові штори, фарбували підлогу

в залі (півтисячі квадратних метрів), склили вікна, міняли побиті двері. Оксану Закордонець та художнього керівника Галину Гуменюк було не впізнати. Жінки просто сяяли: знайшлися такі люди, яким не байдужа сільська культура! Син пані Оксани В'ячеслав подружився з ровесниками з селищної молодіжної організації «МАРС», що прийшли на підмогу на заклик Лариси Трачук та Олени Зеленецької. Відгукнулися підприємець — В'ячеслав Боднар, Сергій Тулупов, Олександр Грубій, що взяли на себе турботу про святковий стіл для учасників фестивалю. «Голос України», який, до слова, у Дунаївцях та в Міцівцях активно передплачують волонтери, не міг і цього разу стояти осторонь корисної справи і на запрошення ентузіастів став інформаційним спонсором фестивалю.

— Вони підняли весь район! — каже голова райдержадміністрації Юрій Кучерявий. — Без жодної матеріальної вигоди для себе, без примусу ці люди зробили з неможливого можливе. Ми дуже високо цінуємо роль громадських організацій, благодійних фондів, таких ось добровольців у розвитку сільських громад.

— Такі активні люди нам потрібні всюди, — додала голова райради Тетяна Панасевич. — Я не сумніваюся, що ще більше їх буде, коли дізнаються про те, що зроблено в Міцівцях.

— Дуже приємно мені тут, серед цих усміхнених людей, — зізналася в день фестивалю «Крила надії» координатор проекту USAID Тамара Паливода, — я два роки спостерігала, як зростала свідомість жителів Хмельниччини, як із маленьких зернят проросла велика дія.

— Волонтерство дає змогу зробити те, що люди за інших обставин не змогли б здійснити, — виступила перед учасниками фестивалю представник USAID Крістіна Бек. — Воно є поштовхом до національної єдності. Тут ми бачимо й велику підтримку з боку бізнесу. «Корпус волонтерів» активно співпрацює з бізнес-корпорацією «Сварог». Вірю, що з подальшим розвитком громад стане потужнішою і ваша держава.

На фестиваль прибули волонтери з дев'яти областей країни. Півтисячний зал пережив справжні моменти свята й торжества людської віри в краще. Приїхав хор «Кадри» Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, а це 150 співаків. Студенти повсякчас беруть участь у волонтерських акціях, особливо багато працюють із дітьми — сиротами та з обмеженими фізичними можливостями. Декана факультету початкового навчання академії Інну Яшук запросили стати ведучою свята. Її слова «ваші гарячі серця зігріли цей холодний зал» отримали шквал оплесків. На сільській сцені звучали не тільки звіти про роботу в сільських громадах — тут влаштували такий концерт, яким би пишався обласний Палац культури. «Ми все можемо!» — повторювали люди. Тепер у Міцівцях багато планів щодо культурного дозвілля. Адже в оновленому приміщенні справді хочеться співати. А якщо й у вас є Палац культури, що руйнується, то неодмінно шукайте волонтерів. Можливо, вони — ваші сусіди.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: господиня міцівського Палацу культури Галина Гуменюк (ліворуч) та Оксана Закордонець.

Фото автора.

Валерій МАРЕНИЧ: «Життя ніколи багато не буває»

ВІТАЄМО!

1 січня 2011 року свій 65-й день народження відсвяткував Валерій Маренич, легенда української естради, керівник популярного в 70—80-х роках минулого століття гурту «Тріо Маренич», народний артист України. Скромний у побуті й у спілкуванні, він за 40 років творчої діяльності подарував мільйонам людей радість від української пісні.

— Валерію Петровичу, який був для вас минулий 2010 рік?

— Йду в ногу з часом, в Інтернеті відкрив персональний сайт. Випустив диск «Без адреси». Виступав із концертами в Борисполі, Броварах, Раві-Руській, Нововолинську і ще в десятках міст України, всіх не злічу. 18 вересня виступив на майдані Незалежності в Києві. На запрошення Мінкультури відкривав концерт з нагоди 100-річчя першого автопробігу на приз імператора Миколи II. Піймав себе на думці: «Добре було б, щоб на головній площі країни завжди лунали музика і пісня, без страйків та протистояння».

— 65 років — це багато чи мало?

— Як на мене, життя ніколи багато не буває. А щодо нас, артистів, ми завжди в русі й серед людей, тому, мабуть, не помічаємо цих літ. Нібито є законопроект — підвищити пенсійний вік чоловікам, а я сам собі цей поріг збільшив, літ до 80. Не сиджу склавши руки, щодня працюю, репетирую і, звичайно, готуюся до зустрічі з глядачами.

— Як склалась доля інших учасників «Тріо...» — Антоніні та Світлани Мареничів? Чи підтримуєте з ними стосунки?

— Мабуть, як Україна мріяла про самостійність, так і кожен артист мріє про сольні виступи. З 2005 року і я, і Антоніна виступаємо поодиночі. Спілкуємося, аякже — маємо сина Богодара. В Антоніні прекрасний голос, записує нові пісні, сама пише слова.

— А Світлана?

— Живе в Луцьку, але, наскільки знаю, піснямими справами не займається.

— У репертуарі «Тріо Маре-

нич» були й народні пісні, й авторські. Серед них — «Ой, у гаю при Дунаю», «Несе Галя воду», «Ой, під вишнею...», «Тиша навкруги», «Чом ти не прийшов» та інші. З чого складається ваш нинішній репертуар?

— Виконую деякі з пісень «Тріо Маренич», як-от «Весна»

як 50 пісень ліричного, патріотичного, філософського спрямування. На Волині є гарні поети, кожен має добрі вірші, тож є із чого вибирати. Поет Лазарук написав чудову річ: «Хто пожертвує з вас головою, хто врятує високий політ, розбудіте мене стрілою, я ще встигну на царський обід». Співаю українською, білоруською, польською, румунською мовами.

— А російською?

— Знаєте, якимось не склалось. Хоча моїми першими піснями були італійські військові пісні, з російським текстом. Акорди для семиструнної гітари показала мама, вони в мене лишилися. Мама співала в Дніпропетровській філармонії, а батько грав у духовому

на слова Дмитра Павличка. Це пісня про любов до матері, любов, що актуально для всіх часів і поколінь. «Несе Галя воду» — це чудово, та в мене багато інших творів — «Ідея нації», «Вірую», «Сповідь сивого клена». Я не маю морального права зараз співати про качечку, курочку, вербиченьку, «ой нене, Україно». Я категорично не згоден з тим, що ми — безпорадні невдахи й не маємо ні війська, ні гонору. Все є. Дехто просто вдає, що цього немає, а дехто намагається заважати. Маю в репертуарі більш

оркестрі на заводі в Кривому Розі. Пригадую, наприкінці 1960-х років на одному з концертів у Москві був такий випадок. Виконав я пісню на вірш Єсеніна, де є слова «Я кручу напрапалую с самой ветреной из женщин. Я давно искал такую — и не больше, и не меньше». А «товарищи из органов», які завжди були за сценою, налетіли на мене: «Может быть, еще «Москву кабацкую» вы нам споете?»

— Кажуть, ви єдиний у світі співак, який одночасно грає на гітарі та губній гармошці...

— Чув, що в Аргентині є артист з такими ж здібностями, може, є і в інших країнах. Проте за час моїх багатолітніх гастролей зустрічати співаків з одночасною грою на гітарі та губній гармошці не доводилось.

— Який виступ за 40 років запам'ятався найбільше?

— Кожен концерт переживаєш, незалежно від розміру залу, стадіон це чи сільський клуб. У листопаді, в День української писемності та мови, зустрічався з учнями інтернату в Кременці. Найкращі й найвимогливіші глядачі — діти, вони, як ніхто, відрізняють фонограму від живого звуку. А іскринки в їхніх очах неможливо забути. Після таких концертів хочешся працювати з потрібною енергією. Пригадав ще один випадок. Десь на початку 1980-х у Вінниці гостював артист Василь Лановий. Зустрілися в готельному номері, попросив наше «Тріо...» виконати кілька пісень. Після другої пісні — сльози. Каже, я народився в Москві, мої батьки українці, втекли в 1933-му році в Росію від голоду. Моя мама ось уже більше 50 років розмовляє зі мною тільки українською. І знову сльози...

— В новорічну ніч, яка збігається з вашим днем народження, загадали бажання?

— Звичайно! Як кожен артист, мрію про концерти, не тільки й не скільки в Києві. Маю бажання виступити в рідному Кривому Розі. Не місце, а рай! Клімат сухий, сонце, чорноземи... Усе, що в землю кинь, росте — від кавунів до персиків. Після смерті батьків родичі хотіли продати будинок, я не дозволив! То ж гріх — продати батьківську хату. Сказав їм, що вже ліпше сам сюди жити переїду. Може, так воно ще й станеться. Бо серце моє тут, хоча пісень на душу — таки на Волині. Нещодавно написав лист до міського голови Кривого Рогу з проханням допомогти в організації концерту, чекаю відповіді.

Сергій МІРАНКОВ.

НОВА КНИГА

Інтернет для закоханих

У видавництві «Махаон» вийшов переклад дебютного роману відомого польського науковця і письменника Януша Вишневського «Самотність у мережі». Книга написана ще 2001-го року. Українською надрукована вперше.

Януш Леон Вишневський — один з найпопулярніших письменників сучасної Польщі. Автор понад десяти романів. Народився в місті Торунь. Доктор інформатики і хімічних наук. Живе у Франкфурті-на-Майні, де займається молекулярною біологією.

Його «Самотність у мережі» — історія віртуального кохання, що стало реальністю. За сюжетом Він, Якуб, живе в Німеччині, а Вона, головна героїня без імені, в Польщі. Вони випадково знайомляться в інтернет-мережі. Починають листуватися через «емейл» і чим далі, тим більше стають ближчими і більше подобаються одне одному.

В романі докладно описано функціонування ICQ, email-пошти та роботи серверу. Герої зустрічаються в чатах, обмінюються через Інтернет еротичними фантазіями, закохуються.

До того ж рід занять Якуба, головного персонажа, близький Вишневському. Він також розуміється на гнетиці та інформатиці. Інколи здається, що через Якуба автор ділиться з читачами усіма найцікавішими знаннями, які одержав від своєї професії. Текст деколи нагадує захоплююче наукове дослідження. А також у книзі багато філософських роздумів, наукових теорій, діалогів з дискусіями про існування Бога. А вишукані еротичні сцени, особливо наприкінці роману, можна порівняти хіба що з хорошою поезією.

Польська газета «Видавничий кур'єр» якось написала, що Янушу Вишневському вдалося зрозуміти жінок. Важко з цим не погодитися. Читаючи «Самотність у мережі», забуваєш, хто її написав — чоловік чи жінка. Але не слід думати, що ця книжка виключно для жінок. Вона для всіх, хто вміє співчувати й відчувати ніжність буття.

2006 року польський режисер Вітольд Адамець зняв за цим романом художній фільм, де в епізодичній ролі грав сам Вишневський.

У сучасному світі самотність — звична хвороба. Ця книжка — дещо ідеалізований погляд на метод лікування від неї. От тільки, на жаль, цей метод часто приносить у життя ще більше драматизму.

Юрій МОСТОВИЙ.

Наші та угорські вчені видали унікальну працю

Новорічний подарунок для закарпатців зробили українські та угорські вчені. Вони видали унікальну книгу. «Закарпаття 1919—2009 років: історія, політика, культура» — так називається великоформатне 720-сторінкове двомовне видання. Два томи навчального посібника побачили світ за сприяння Благодійного фонду «Розвитку угорськомовної освіти Закарпаття» (Україна), Інституту етнонаціональних досліджень Угорської академії наук, Міністерства освіти і культури Угорщини, Науково-дослідного інституту політичної регіоналістики Ужгородського національного університету, угорського Фонду «Рідний край», уродженця краю Шандора Вайса.

Керівниками редколегії, до складу якої увійшли Юрій Остапеч, Роман Офіцинський, Ласло Сорко, Маріан Токар та Степан Черничко, виступили Микола Вегеш (Україна) та Чілла Федінець (Угорщина). До видання залучено 26 дослідників з Ужгорода, Берегового, Києва, Будапешта. Серед них — відомі дослідники Володимир Задорожний, Федір Шандор, Михайло Зан... Закарпаття — історичний регіон, геополітичне розташування якого унікальне, бо край цей — на перехресті не тільки економічних і торговельних шляхів, а й національно-культурних та політичних. Автори спробували системно висвітлити взаємопов'язані проблеми історичного розвитку Закарпаття протягом найбуремніших років минулого століття. Подано цікаві матеріали історико-політичного, соціально-економічного, культурно-освітнього, духовного життя закарпатців. Акцентовано увагу на взаємній історичній спадщині українського та угорського населення краю, а також на ключових елементах їхнього сучасного співіснування.

Це — перший в історії регіону двомовний масштабний видавничий проект. До українського варіанта причетний ужгородський поліграфцентр «Ліра». А угорське видання побачило світ у Будапешті.

Василь НИТКА.

Ужгород.

«Комп'ютер не знає, хто така Баба Яга»

Донецький національний український музично-драматичний театр інсценізував казку Астрід Ліндгрен «Пеппі Довгапанчоха». Режисер-постановник Ганна Цибань упевнена, що ідея казки близька і дітям, і батькам.

«У 1950-ті роки, коли Астрід Ліндгрен писала цю історію, у Швеції батьки багато працювали, а діти розпоряджалися своїм часом на власний розсуд, — пояснила режисер. — Або від них вимагалось бути маленькими дорослими. Пеппі повернула дітям дитинство. Нам здається, нинішня ситуація дуже схожа. Батьки хочуть, щоб дочка чи син відповідали їхнім уявленням. І діти перестають бути дітьми. А ми кажемо їм: ідіть, гуляйте, спілкуйтеся із однолітками. Але ж сьогодні комп'ютер замінює ігри в колективі. Коли я писала сценарій свята для малюків, програма перевірки орфографії на комп'ютері постійно підкреслювала слова «Баба Яга». Немає такого поняття у лексичному запасі комп'ютера! З другого боку, ми звертаємося до батьків. Згадайте, як ви були малими. Давайте не будемо егоїстами й дозволимо дітям бути самими собою».

Реакція публіки підтвердила: з вибором постановки в театрі не помилилися. Бешкетниця Пеппі у виконанні Оксани Плехи (на знімку) швидко завойовує серця малюків. Яскраве дійство підкреслюють декорації-трансформери. Робота творчої групи (художник-постановник Олена Карпенко, музичне оформлення Юрія Квасниці, балетмейстер-постановник Василь Маслій, хормейстер Тетяна Пашук) допомагає пригадати безтурботне дитинство і зрозуміти, що добре серце в житті важить більше, ніж гарні манери.

Ліна КУЩ.

Фото В'ячеслава ПАЩУКА.

Я не маю морального права зараз співати про качечку, курочку, вербиченьку

На зустрічі лідерів КНР і США в черговий раз було порушено питання про занижену вартість національної валюти Китаю — юаня. Глава Білого дому Барак ОБАМА зазначив, що Пекін недооцінює вартість юаня і що це негативно впливає на економіку США («Асошіейтед пресс»)

Учора на території міжнародного аеропорту у Франкфурті-на-Майні автобус врізався в натовп. У результаті зіткнення щонайменше одна людина загинула, ще п'ятеро отримали важкі травми (Укрінформ)

ПЛАНЕТА

Київ мітить у лідери на світових продовольчих ринках

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадав Янукович і про українське літакобудування: зокрема, транспортний літак Ан-225 «Мрія» міноборони Японії торік фрахтувало для транспортування бульдозерів та іншої техніки на Гаїті.

Країна висхідного сонця — один зі світових лідерів з винаходження й впровадження нових технологій. Тому під час візиту української делегації до Кіотського університету фахівці Центру досліджень IPS-клітин провели презентацію технологій, які допомагають у боротьбі з онкологічними захворюваннями.

За словами Віктора Януковича, Київ готовий до масштабної роботи з подальшого налагодження взаємовигідної співпраці із Токіо «в усіх напрямках, де є взаємний інтерес». Зокрема, із залучення інвестиційних і технологічних ресурсів Японії, а також у розширенні кредитно-фінансової взаємодії між двома країнами.

Як заявив виконавчий директор Міжнародного фонду Блейзера Олег Устенко, Японія — це джерело для України, адже торік вона інвестувала 75 млрд. дол. «Тоді як, за нашими прогнозами, Україна може одержати 7 мільярдів інвестицій цього року. Тобто Японія має ресурс у десять разів більший, ніж ми прогнозуємо в 2011 році», повідомляє Росбалт-Україна.

Лукашенко — знову президент

Сьогодні для білоруського політичного життя знакова подія. У Мінську пройде інаугурація президента Олександра Лукашенка. Навіть найближчі колеги, лідери деяких дружніх країн до столиці Білорусі не прийдуть. Демарш після європейських країн, США також уже оголошено. За попередньою інформацією, вручення «відзнак» президента країни відбудеться в закритому для ЗМІ режимі.

Прес-служба президента РФ оголосила, що Дмитро Медведев на інаугурації не буде. І не тому, що не бажає. Олександр Лукашенко не запросив російського президента. Бо вважає, що в нинішній ситуації бойкоту підсумків білоруських президентських виборів бере участь і нинішній хазяїн Кремля.

Цікаво, що незадовго до виборів Дмитро Медведев у своєму інтернет-блогі розмістив відеозвернення, в якому виступив з безпрецедентною критикою Лукашенка. Зокрема, Медведев заявив, що Лукашенко буде своєю виборчу кампанію на антиросійській риториці. Росію на інаугурації представлятиме тільки її посол у Білорусі.

Єдиним фронтом проти Олександра Лукашенка виступили лідери країн Європейського Союзу. Депутати Європарламенту вважають підсумки виборів нелегітимними й заявили, що моральний переможець виборів — це політична опозиція. Учора Європарламент прийняв резолюцію щодо Білорусі. Вони підкріпили політичні санкції стосовно Мінська й економічними заборонами.

Олександр Лукашенко та ще близько 600 чиновників з його адміністрації, кабінету міністрів, прокурори, судді та члени центральної виборчої комісії стали персонами нон грата для європейських країн. Усілякі поїздки, в тому числі, на економічні, наукові форуми, як і контакти на державному рівні з невідзними білоруськими політиками й чиновниками, заборонено.

Європа вирішила обмежити економічне співробітництво з Білоруссю. Це «заморозка» майна білоруських експортерів озброєння, таких як «Белтехекспорт», участь Білорусі у «Східному партнерстві» та «Євронесті». Крім того, депутати запропонували заморозити всю фінансову допомогу Білорусі у вигляді кредитів від МВФ і програм підтримки ЄБРР.

Водночас прес-служба президента Білорусі заявила про те, що інаугурація транслюватиметься по державних каналах білоруського ТВ. А лідери опозиції, які сьогодні перебувають у в'язниці, закликали своїх прихильників 21 січня вбратися в чорний одяг і на рукави надягти чорну пов'язку.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

«Укрспецекспорт» стверджує, що не зриває, а рятує контракти з Іраком

У держкомпанії «Укрспецекспорт» відкидають обвинувачення в зриві контракту на поставку військової техніки до Іраку і спростовують інформацію про застосування іракськими партнерами до української сторони штрафних санкцій.

Як зазначається в заяві прес-служби держкомпанії, розміщеній на її офіційному сайті, розповсюджена низкою ЗМІ інформація з цього приводу не відповідає дійсності. Мало того, керівництво держкомпанії докладає максимум зусиль для того, щоб виконати контракти з Іраком, які опинилися на межі зриву з вини колишніх керівників «Укрспецекспорту», йдеться в заяві.

«На сьогоднішні штрафні санкції до України за іракським контрактом за узгодженням сторін скасовано», — підкреслюється в заяві прес-служби.

Також компанія висловила глибоке занепокоєння тим, що «сьогодні деякі представники ЗМІ розпочали масштабну інформаційну кампанію з дискредитації нинішнього керівництва спецекспортера, інспіровану колами, не зацікавленими в розширенні військово-технічного співробітництва України з іноземними державами та підвищенні ефективності державного управління у сфері ВТС». Крім того, ДК «Укрспецекспорт» закликала ЗМІ до професійного підходу під час висвітлення питань військово-технічного співробітництва України з іноземними державами і застерегла від оприлюднення недостовірної і провокаційної інформації, що може завдати серйозної шкоди зовнішньополітичному іміджу нашої країни.

Нагадаємо, в 2009 році дочірнє підприємство держкомпанії «Укрспецекспорт» — держпідприємство «Спеціалізована зовнішньоторговельна фірма «Прогрес» — уклало контракт з Іраком на суму більш як 550 млн. дол., що, як передбачається, має стати одним із серії угод, які готуються, у сфері ВТС між Україною та Іраком. Згідно з озвученими раніше заявами українських речників, укладення контракту з Іраком стало «логічним продовженням» участі України в миротворчій місії в Іраку. За деякими даними, загальна сума контракту може становити близько 2,4 млрд. дол. Він передбачає поставку протягом 3—3,5 років більше 400 одиниць бронетехніки, зокрема

БТР-4, шести легких транспортних літаків Ан-32, а також проведення послуг з ремонту авіаційної техніки.

За даними джерела агентства «Інтерфакс-Україна», ознайомленого з ходом виконання контракту, поставка першої партії українських БТР-4 у складі 26 машин намічена на лютий. І погоджене українською та іракською сторонами перенесення термінів поставки перших БТР-4 в Ірак, що планувалося раніше на кінець 2010 року, обумовлено проведенням програми випробувань нової техніки в повному обсязі — на відповідність тактико-технічному завданню (ТТЗ). «Терміни поставки другої партії плановано уточнити після приймання

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Наша держава експортує такі види оборонної продукції: військово-морська техніка та озброєння, бронетехніка й озброєння, ракетно-космічна й авіаційна техніка та озброєння, ракетно-артилерійське озброєння, боєприпаси, інженерна техніка, засоби зв'язку, засоби ППО, озброєння спеціальних підрозділів. Державним монополістом експорту озброєнь є компанія «Укрспецекспорт». У 2009 році компанією «Укрспецекспорт» керував Сергій Бондарчук, а контракт із Іраком підписував заступник глави ДП «Прогрес» Тарас Шейко. 10 червня 2010 року Президент Віктор Янукович призначив головою «Укрспецекспорту» Дмитра Саламатіна. 4 січня 2011 року Указом Президента України Дмитра Саламатіна призначено генеральним директором Державного концерну «Укроборонпром». Цього ж дня виконуючим обов'язки генерального директора ДК «Укрспецекспорт» був призначений Дмитро Перегудов.

замовником першої партії», — сказало джерело. У свою чергу керівництво КБ ім. Морозова запевняє, що до кінця 2012-го будуть поставлені всі 420 БТРів різної модифікації.

Крім того, із власних джерел «Голосу України» стало також відомо про ситуацію з літаками. Так, у грудні активізувався переговорний процес із питань поставки до Іраку літаків Ан-32Б. Результатом перего-

ворів став протокол, у якому сторони зафіксували можливість вирішення проблеми, яка перешкоджала виконанню контракту.

За даними джерела, проблема виникла через те, що ДП «Прогрес» (дочірнє підприємство «Укрспецекспорту») підписало договір із серійним заводом «Антонов» про виробництво літаків Ан-32Б

до укладення відповідного контракту з Іраком. У контракті іракські партнери обумовили, що всі комплектуючі літаків повинні бути не старіше 2009 р. випуску. У договорі з «Антоновим» цей пункт був відсутній. Контракт з Іраком укладено у травні 2009 року.

Отже, зазначає джерело, у виготовлених для Іраку літаках виявилися комплектуючі, виготовлені до 2009 року, й іракська інспекція висунула претензії. За словами джерела, нове керівництво «Укрспецекспорту» доклало максимум зусиль для того, щоб не допустити розірвання контракту. Зокрема, українська сторона запропонувала Іраку замінити всі старі деталі новими. Переговорний процес триває...

Що відбувається? Так, мабуть, усе як завжди. Інформаційна війна ведеться з Україною не перший рік. Відтоді, як наша країна в 1991 році вийшла на ринок продажу зброї як самостійний гравець. Експерти завжди відзначали й відзначають, що традиційно на ринку озброєнь використовують чорний піар як засіб конкурентної боротьби. Особливо, коли відбувається «витік» інформації про нібито якісь серйозні проблеми, що насправді є звичайними робочими моментами.

Вл. інф.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У Тунісі заарештовано родичів глави держави, який утік

Влада Тунісу у відповідь на вимоги демонстрантів визволила із тюрем політичних ув'язнених. Точна кількість визволених не уточнюється. Однак заворушення в країні тривають. Згідно з останніми даними ООН, уже загинуло більше ста осіб. Туніський уряд повідомляє про 78 загиблих. Демонстранти вимагають виходу з уряду всіх міністрів, які є членами Конституційного демократичного об'єднання — партії, на чолі якої стояв президент Зін ель-Абідін Бен Алі, який утік із країни.

Тим часом, у країні заарештовано 33 родичів глави держави, який утік. Їм ставлять за провини злочини «проти батьківщини». По туніському телебаченню також транслювалися кадри конфіскації золота й коштовностей, що, припускають, належали заарештованим. Подробиці арешту поки що не наводяться. Відомо, що швейцарські банки заморозили рахунки членів сім'ї Зін ель-Абідіна Бен Алі. Вимоги притягнути родичів президента, який утік, до відповідальності за корупцію висувалися в ході численних акцій протесту.

Фото Photoshot/Укрінформ.

У Польщі — цінова лихоманка

Новий рік вдарив по вартості споживчого кошика не лише українців. Початок 2011-го збігся у часі з черговою хвилею паніки на зерновому ринку Польщі, що призвело до постійного (з кожною новою поставкою) здорожчання борошна. Це спричинило підвищення цін на хлібобулочні, кондитерські та макаронні вироби. Прогнози експертів невтішні — за буханку хліба у травні цього року доведеться заплатити навіть 4—5 злотих (10,4 — 12,5 гривні, далі — ціни у гривневому еквіваленті).

Що стало причиною такої ситуації з базовим продуктом продовольчого кошика? По-перше, згадане зростання цін на борошно. По-друге, підвищення з 3 до 5% ПДВ на неперероблену продукцію. По-третє, зростання видатків на організацію виробничого процесу в пекарнях. Польські експерти «заспокоюють» свого споживача тим, що зростання роздрібних цін на хліб є світовою тенденцією. Наводячи серед причин, зокрема, нижчі показники збору зернових у 2010 році в Росії та Україні — порівняно з 2009 роком. Зазвичай виробники борошна купують збіжжя впродовж року. Та серпнева паніка 2010-го спричинила масову закупку зерна, яке зросло в ціні з 1196 до 2028 гривень за тону. За нинішньої ціни зерна пшениці у Польщі (в середньому 2470 гривень за тону) виробництво борошна може бути рентабельним при вартості останньої на рівні 3,95 гривні за кілограм. До цієї планки й «прямують» польські млинарі.

Тим часом тривожні сигнали надходять з ринку кормового зерна. Його було зібрано у 2010 році більш ніж достатньо. Але у зв'язку із низькими врожаями зерна кукурудзи та ячменю його запаси швидко тануть. Так, ціни на висівки досягли позначки 1820 гривень і продовжують зростати. Згадуємо про те не випадково. Адже це впливатиме на ціни на м'яса птиці та свинини.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ

В іспанському селіщі Бартоломе-Депінарес у День святого Антонія, покровителя свійських тварин, місцеві жителі скакали на конях через багаття.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Збулася мрія про школу радості

СЛОВО ПРО ЛАУРЕАТА ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ ПРЕМІЇ

Торік за особливі успіхи у навчанні та вихованні учнів директору обласного загальноосвітнього навчально-виховного комплексу гуманітарно-естетичного профілю народному артисту України Анатолію Короткову присуджено Премію Верховної Ради України.

Три роки тому в центрі міста поруч зі старовинною будівлею гімназії-інтернату — школи мистецтв розпочалося будівництво навчально-побутового корпусу. А нещодавно за участі міністра освіти і науки, молоді та спорту Дмитра Табачника у новобудову заселилися учні.

Тепер у них усе поруч — навчальні класи, затишні кімнати для відпочинку, простора ідальня, тренажерний зал.

Заради справедливості слід сказати, що вкрай потрібний навчальному закладу і в буквальному розумінні вистражданий її директором корпус можна було чекати не один рік, якби не допомога голови облдержадміністрації Сергія Ларіна. Обласна влада і за попередніх керівників вишувала

кошти, але вони були надто малі. А от проголошений Ларіним принцип дії «сказав — зробив» прислужився як ніколи. Звичайно, не без допомоги депутатського корпусу облради із бюджету виділили 8,6 мільйона гривень (загальна вартість будівництва 14,8 мільйона), щоб недобудова стала, врешті, ошатною довершеною будівлею.

Невгасиме бажання створити для учнів, які живуть поза рідним домом, умови, котрих свого часу не мав сам, — це для Анатолія Короткова гіркий відгомін далекого дитинства. Залишившись сиротою, він, уродженець Орловської області, чимало років провів у школі-інтернаті. Тому «у моїх дітей буде те, чого не було в мене» — ось причина його зятятої напо-

Урочисте перерізання стрічки. Зліва направо: міський голова Олександр Саінсус, Анатолій Коротков, Сергій Ларін, Дмитро Табачник.

легливості, його недоспаних ночей, впертих розмов у владних кабінетах.

Анатолій Коротков — депутат обласної ради, очолює постійну комісію з питань освіти, науки, культури, туризму, спорту, у справах сім'ї, молодіжної політики.

Це завдяки йому ще двадцять років тому створена обласна школа мистецтв (у 1996 році реорганізована в обласний НВК гуманітарно-естетичного профілю).

Досягнуті його вихованцями успіхи та розбудову навчального закладу Анатолій Коротков не приписує собі. Це, каже, заслуга дітей, батьків, педагогічного колективу. Тому і опустився перед ними на коліно під час урочистої церемонії.

— Я все своє життя вчу і буду, — схвилювано зазначив.

— Колись в інтернаті дав собі слово: виросту і буду таку школу, де ніхто нікого не ображатиме. Щоб стала вона школою радості.

Вихованці і колеги можуть підтвердити: мрія Анатолія Єгоровича здійснилася. Як пуп'янки навесні, сільські, у

тому числі, діти, потрапляючи у ці стіни, вбирають красу, що їх оточує, гармонійно розвиваються в атмосфері творчості, любові і поваги, справжньої, а не за інструкцією, турботи про кожного з них.

— Я вкотре переконався, що Кіровоградщина є історичною колыскою, батьківщиною українського театру, — сказав міністр. — Кіровоградщина є також однією зі столиць української педагогіки. І, гадаю, щасливий був би Василь Олександрович Сухомлинський, якби мав можливість спостерігати за тим, що робить продовжувач його справи Анатолій Єгорович Коротков зі своїм педагогічним колективом. Саме такою має бути омріяна Сухомлинським школа радості, школа добра.

За словами Анатолія Короткова, він мріє про спортивний комплекс, а з часом — ще один навчальний корпус. Дуже хоче, щоб якомога більше сільських дітей отримували в НВК якісну освіту.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

Кіровоград.

Фото Ігоря ДЕМЧУКА.

УРОК ПОЕЗІЇ

Мову у душі народ несе

Можна зібрати педагогів на курси підвищення кваліфікації і читати їм щоденно набриді лекції. Користь від таких менторських заходів прогнозована.

Можна організувати дискусійні клуби за інтересами — це буде класно.

А можна на час забути про класичні методику та методологію і влаштувати чудовий вечір поезії. Так, власне, і зробили в Київському обласному інституті післядипломної освіти педагогічних кадрів, де відбулася зустріч з учителями-письменниками регіону.

«Я сію зерна золоті надії, правди і любові» — це назва заходу, організованого Ольгою Рокицькою, методистом центру координації роботи з методкабінетами.

На зустрічі читали вірші, презентували збірники, методичні посібники.

Скажімо, Микола Боровко, заслужений учитель України, познайомив колег із двотомником вибраних творів, написаних протягом 30 років.

Любов Завішана, керівник літстудії Білоцерківського районного будинку дитячої та юнацької творчості, представила дві збірки.

Тетяна Петровська, відмінник освіти із Софіївсько-Боршчагівської школи Києво-Святошинського району, запропонувала колегам методичні посібники «Поетика» для 2—4 класів і свою ліричну поезію.

Петровська, про яку мені доводилось писати, відома своїм творчим надбанням далеко за межами області. Пісні на її вірші співають в Україні, люблять не лише самодіяльні виконавці.

Тетяна Василівна переконана, що поезія сприяє формуванню естетичних смаків, розвитку пам'яті, уяви, мислення. Важає, що доля нації, мови залежить від кожного. Надто в наш час, коли солов'їну прагнуть принизити, розтоптати. Про це і вірш поетеси «Рідна мова»:

*Рідну мову легко розпізнати
В колисковій ніжності верби,
В українській білій тишій хати,
В барвах стяга жовто-голубих.
Нашетала хвиличка дніпрова,
А старий Славута знає все, —
Що від Бога, з пісні і з любові
Мову у душі народ несе.*

*Як не можна матері зректися,
Пісні солов'їної в гаю,
Так без рідних слів не обійтися,
Як Вітчизну любиш ти свою.*

Іван ІЛЛЯШ.

ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

Оптимізація за рахунок батьків

Навчання подорожчає, упевнена Тетяна Козлова, голова міської профспілкової організації працівників освіти та науки.

Свої висновки вона будує на реальних фактах.

— В інших регіонах розширюються штати в дошкільних установах, а у нас ні. Скасовано 10-відсоткову доплату вчителям за класне керівництво. Зменшили вартість харчування дітей 1—4 класів з шести до трьох гривень на день. З другого кварталу в спеціалізованих дитячих садках вводиться оплата. Це дуже боляче вдарить по кишені батьків, які й так чимало коштів витрачають на своїх хворих дітей.

Профспілкового лідера також турбує скорочення працівників освіти, яке фактично розпочалося. Міський бюджет передбачає оптимізацію установ.

Начальник управління освіти та науки міськдержадміністрації Сергій Круглов обіцяв, що до 1 вересня 2011 року не буде скорочень, але реально процес пішов.

Тетяну Козлову вразила сенсаційна новина: «Як з'ясувалося, місту не потрібні гімназії. Обговорюється питання переведення їх у звичайні загальноосвітні школи».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Як Боришківцям стати столицею

Є села значно більші за Боришківці (Кам'янець-Подільський район). Але таких глибин духовності, як у цьому населеному пункті, досягає аж ніяк не кожна громада.

У Боришківцях є школа, в якій навчається 35 учнів. Вони щороку приймають у себе лауреатів премії імені Григорія Костюка, влаштовують вечори пам'яті славетного земляка. Міцна дружба поєднує сільських дітей із сином академіка Теодором Костюком. Для них він — Всесвіт, бо й про батька розповідає багато цікавого, й про себе (живе за океаном, працює в Національному космічному агентстві США).

Директорів школи Володимиру Барановському перед гостями не соромно. Приміщення, ідальня, дитячий садочок — усе в належному стані. До речі, школа діє з 1884 року, одна з найстаріших на Поділлі.

— Я була приємно здивована, коли учні виступили з літературним монтажем за творами Костюка, — каже лауреат премії 2010 року Євгенія Сохаська. — Чудово виступив хор, а директор готував на святі й співав разом з вихованцями. Виконували твір і на його слова.

У школі відкрито кімнату-музей академіка, в селі його іменем названа вулиця.

Нині премія імені Григорія Костюка має лише обласний статус. Чому ж не всеукраїнський? — запитують його земляки та члени обласної організації Національної спілки письменників.

Може, Боришківці стануть однією з малих українських літературних спільнот завдяки і школі?

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

У школі радості танцюють, як навчаються...

Молодший спеціаліст потрібен!

КЛАСНІ ЗБОРИ

Проблеми підготовки фахівців кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст», законодавче та нормативно-правове забезпечення організації навчально-виховного процесу у ВНЗ I—II рівнів акредитації, порядок формування державного замовлення, питання методичного, інформаційно-дидактичного забезпечення — про це йшлося на засіданні спілки голів обласних (міських) рад директорів ВНЗ I—II рівнів акредитації.

Збори під головуванням Анатолія Похресника, керівника спілки, директора столичного технікуму електронних приладів, відбулись у Навчально-методичному центрі (НМЦ) Міністерства аграрної політики та продовольства України.

Місце зустрічі обрано не випадково. Уже 45 років домінуючим напрямом діяльності НМЦ є координація організації навчально-виховного процесу в 117 коледжах і технікумах галузі.

Про підготовку молодших спеціалістів розповів Микола Хоменко, директор Навчально-методичного центру. Він, зокрема, зазначив: «Сьогодні виробники підтверджують актуальність підготовки молодшого спеціаліста. У попередні роки робились спроби принизити його роль. Та сучасний ринок праці диктує своє. Молодший спеціаліст після отримання диплома бакалавра у ВНЗ III—IV рівнів акредитації готовий до роботи».

Що ж гальмує якісну підготовку? Передусім недостатня кількість баз практик на виробництві, застаріле обладнання і устаткування в лабораторіях навчального закладу. Значною мірою це можна виправити під час практики у провідних ВНЗ, а також на кращих підприємствах. Таких центрів в аграрній освіті 17. Але без відповідного технічного оснащення, фінансової підтримки вони не зможуть ефективно функціонувати. На жаль, вже понад дев'ять років практичні центри не можуть отримати сучасну техніку від вітчизняних виробників.

З метою зацікавленості підприємців у прийомі студентів на практику необхідно запровадити податок на підготовку фахівця.

У разі, коли підприємство створює умови для практикантів, податок не платиться або зменшується пропорційно їх кількості.

Важливою складовою підвищення рівня практичної роботи є прикладна підготовка викладача. Дедалі менше представників виробництва і бізнесу бажають працювати на освітянській ниві. І зрозуміло чому. Неприємно чути, коли кажуть, що в освіту і науку, як і на державну службу, йдуть ті, хто не зміг реалізуватися в бізнесі. Необхідно включати в стаж роботи викладача працю на виробництві.

Учасники зустрічі активно долучилися до обговорення проблем проведення ліцензування робітничих професій, заочної форми навчання, визначення типів навчальних закладів за кількісним показником, галузевого підпорядкування навчальних закладів, оплати праці педагогічних працівників тощо.

Катерина Самойлик, секретар Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти підкреслила, що потрібно детально проаналізувати сильні та слабкі сторони технікумів і коледжів, та врахувавши різні підходи і пропозиції щодо якісної підготовки молодших спеціалістів, визначити стратегію діяльності сучасної конкурентоспроможної системи ВНЗ I—II рівнів акредитації. Пропозиції учасників зібрання буде розглянуто на засіданні комітету, зазначила народний депутат.

У рамках ділової зустрічі було відзначено 10-річчя з дня виходу першого номера навчально-методичного журналу «Освіта. Технікуми, коледжі». Він відродився у 2000-му через багато років після закриття видання «Среднее специальное образование».

Журнал став трибуною, надійним помічником і викладача, і керівника ВНЗ. Тих, хто розкриває молоді алгоритми професійного вибору.

Редакційна колегія висловили вдячність освітянам, які були поруч у період становлення журналу. Особлива подяка пролунала на адресу колективу Навчально-методичного центру (Микола Хоменко), спілки голів обласних (міських) рад директорів ВНЗ I—II рівнів акредитації (Анатолій Похресник), ради директорів ВНЗ I—II рівнів акредитації Вінницької області (Олег Домінський) та інших.

Оксана ТКАЧУК.

Київська область.

У київських школах останній дзвінок пролунає 27 травня (Інтерфакс–Україна)

Комісія ООН з торгівлі і розвитку (UNCTAD) опублікувала доповідь про нові ризики. На думку експертів, Євросоюзу в 2011 році загрожує нова фаза кризи у вигляді повторного входження у стадію спаду (*Ukranews*)

РЕГІОНИ

▶ ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ
Стурбовані планами перевести платників податків до Дніпропетровської ОДА

Власне, стурбовані — це дуже м'яко сказано. Бо йдеться про великі підприємства, які на 80 відсотків формують бюджет області. Тим паче, варто нагадати, що у Запоріжжі податкова інспекція для роботи з великими платниками податків була створена чи не першою в Україні. І вона продемонструвала свою ефективність перш за все при виконанні тих же місцевих бюджетів. А тепер податки 30 підприємств-годувальників регіону надходитимуть через Дніпропетровськ, і гарантій, що гроші придуть до Запоріжжя своєчасно і у планових обсягах, жодних. Тож сьогодні, пам'ятаючи про можливі наслідки, і міський голова Запоріжжя Олександр Сін, і перший заступник голови Запорізької облдержадміністрації Олексій Литвин вважають вкрай недоцільним переведення головних бюджетонаповнювачів регіону на облік до Дніпропетровська. Коли станеться ще й це, то, зважаючи на особливості підбору кадрів на ключові посади в силових і фіскальних органах Запорізької області (вони, як і у багатьох інших областях, є вихідцями практично з одного регіону), саме існування Запоріжжя як адміністративно-територіальної одиниці буде лише даниною традиціям, кажуть тут.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

▶ ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Квартири для фронтовиків — за державний кошт

Ключі від 25 нових «Славут» та три ордери на квартири вручив голова Дніпропетровської облдержадміністрації Олександр Вілкул інвалідам війни, чорнобильцям та ветеранам-афганцям. Спецавто-мобілі пільговики отримували й раніше, а от житло, зазначив керівник області, — вперше за роки незалежності. Квартири також придбані за кошти державного бюджету. Загалом за останні два місяці нове житло отримали 24 інваліди Великої Вітчизняної війни: у Дніпропетровську, Кривому Розі, Дніпродзержинську, Жовтих Водах, Павлограді, Марганці, Широківському та Петропавлівському районах. У січні обіцяють ще три ордери для інвалідів війни, які живуть у Новомосковську. За рахунок коштів місцевих бюджетів, спонсорських внесків та субвенцій з державного бюджету в оселях 329 ветеранів зробили ремонт.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

▶ ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Зняли обмеження на проїзд пільговиків

Тернопільські перевізники, які раніше більше п'яти пільговиків в автобуси і маршрутки не брали, зняли обмеження щодо безоплатного проїзду інвалідів, ветеранів війни і ліквідаторів аварії на ЧАЕС 1—2-х категорій. Цю норму з ініціативи міського голови Сергія Надала враховано при укладанні договорів з перевізниками. При цьому пільговики їздитимуть без виділення субсидій з міського бюджету, тобто за власний рахунок транспортників.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Півсела — за Галку, півсела — за Хажанець

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

У селі Дашенки голоси виборців на минулих виборах сільського голови розділилися майже порівну між двома кандидатами. Перемогу здобула вчителька історії Світлана Хажанець, за яку проголосували 116 жителів. Сільського голову Аллу Галку підтримали 114 виборців. Ще один кандидат набрав 12 голосів.

Алла Миколаївна не повірила у свою поразку і засумнівалася у правильності підрахунку голосів. За її заявою сільська виборча комісія перерахувала бюлетені і виявила серед них три недійсні. Як з'ясувалося, у результаті перерахунку за лідерами виборчих перегонів рахувалося порівну по 114 голосів.

«Комісія винесла рішення про повторні вибори», — написала у своєму листі до редакції А. Галка. Однак вони не відбулися.

Виявляється, це сьогодні зробити не так-то й просто. С. Хажанець звернулася до суду з позовом до Дашенківської сільської виборчої комісії про визнання дій останньої щодо перерахунку голосів неправомірними. Мовляв, згідно з чинним законодавством кандидат на посаду сільського голови може звернутися до виборчої комісії зі скаргою, а не з заявою. Крім того, вона вважає, що були відсутні підстави проведення повторного перерахунку голосів.

Варвинський районний суд, розглянувши позов, визнав «несуттєвим той факт, що А. Галкою була подана до територіальної виборчої комісії заява, а не скарга, оскільки згідно зі ст. 3 Закону України «Про звернення громадян» скарга — це звернення з вимогою про поновлення прав і захист законних інтересів громадян, порушених діями (бездіяльністю), рішеннями державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, об'єднань громадян, посадових осіб, а заява — це звернення громадянина із проханням про сприяння реалізації закріплених Конституцією та чинним законодавством їх прав та інтересів або повідомлення про порушення чинного законодавства чи недоліків».

Але водночас, як зазначається у судовому рішенні, «стаття 87 Закону передбачає, що скарга до виборчої комісії подається у письмовій формі і повинна містити, крім інших даних, суть порушеного питання; виклад обставин із зазначенням доказів, якими суб'єкт звернення зі скаргою обґрунтовує свої вимоги; чітко сформульовані вимоги із зазначенням суті рішення, ухвалення якого вимагається від суб'єкта розгляду скарги; перелік документів і ма-

теріалів, що додаються; зазначення заінтересованих осіб, яких суб'єкт звернення зі скаргою вважає за потрібне залучити до розгляду скарги».

До скарги додаються докази та копії всіх документів у кількості, яка дорівнює кількості суб'єктів оскарження.

Оскільки таких деталей у зверненні А. Галки не було, Варвинський суд скасував рішення Дашенківської сільської виборчої комісії про проведення повторного голосування і зобов'язав Дашенківську сільську виборчу комісію вирішити питання про прийняття заяви кандидата від 2 листопада 2010 року у відповідності з вимогами ст. ст. 86, 87 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» з подальшим її розглядом та прийняттям рішення у відповідності з вимогами ст. ст. 88-90 цього Закону. Здавалося б, колізія вичерпана.

— Однак моєї скарги тепер голова комісії не приймає, — зазначає Алла Миколаївна.

Редактор, який прославив Волинь

Не квітами і тостами з шампанським, а жалобною молитвою у церкві села Дубове, що на Ковельщині, відзначали волинські журналісти 75-річчя заслуженого журналіста України, багаторічного редактора газети «Волинь», лауреата премії імені Ярослава Галана Полікарпа Шафети.

Його серце перестало битися 27 листопада 1996 року через дві години після пленуму обласної журналістської організації, яку Полікарп Гервасійович очолював протягом двох десятиріч. Того дня, ніби відчуваючи щось погане, він говорив про необхідність підтримувати матеріально і морально ветеранів-журналістів, про обов'язок берегти один одного, не принижуватись до звенень рахунків. А себе не пошкодував, бо з самого ранку почувався зле.

Йому було важко у ті переломні для України роки. Минуло не відпускало від себе, майбутнє, в яке прагнув, неохоче пускало до себе. Недруги, а їх у бойового публіциста не бракувало, бачили вганяння редактора і часто боляче ранили його зранену постійною боротьбою душу. Серце не витримало напруги.

Волинянам Полікарп Шафета запам'ятався як яскравий журналіст, автор багатьох публіцистичних книг. Газета «Радянська Волинь» (згодом «Волинь»), яку він редагував протягом чверті століття, була однією з найавторитетніших обласних видань України. Її тираж у невеличкій області, з населенням трохи більше мільйона чоловік, сягав 250 тисяч примірників. Саме це вже було своєрідним рекордом, так саме як і його беззмінне редакторство. Переконали: якби не нагла смерть, на цьому пос-

ту він залишався б і зараз. Яскравий і непересясний талант Полікарпа Шафети розкрився ще під час навчання на факультеті журналістики Львівського державного університету. Його знання були відзначені спочатку сталінською, а потім — ленінською преміями. Це був справжній лідер газетної справи, який вправно вів свій редакційний колектив по розбурханому морю тогочасного життя, вивішивши його на найвищий гребінь читачької довіри і популярності.

Напередодні ювілею, на будинку №9 по вулиці Світлій в Луцьку, де жив Полікарп Шафета, відкрили меморіальну дошку.

Першу на честь волинського журналіста, на жаль — посмертну. На ювілейному пленумі обласної організації Національної спілки журналістів України відбулася літературна година, приурочена пам'яті Полікарпа Шафети та презентація його книги «Щоденник без цензури». Упорядником видання і автором передмови «Час вибрав його» стала дружина Полікарпа Шафети і його вірний товариш Галина Степанівна.

«В добру путь, Україно», такою фразою завершувалася остання прижиттєва книга великого Журналіста «В Америці, в Кремлі і на Волині». Дорога ця виявилася аж надто тернистою для його і нашої Вітчизни. То ж подолаймо її достойно.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.
На знімку: меморіальна дошка на будинку №9 по вулиці Світлій, де жив Полікарп Шафета.
Фото автора.

Учителька початкових класів, голова територіальної виборчої комісії Валентина Юрченко пояснила свою позицію так:

— У ході виборів не було подано жодної скарги, претензії. Не складено жодного акту. Через це нам треба було заяву Алли Миколаївни відразу відхилити. Це ми й зробили після отриманої постанови суду. Бо ж доказів своїм сумнівам скаргниці не надала.

Одне слово, хоча комісія і знайшла зіпсовані бюлетені (тобто докази!), але перерахунок голосів на виборах сільського голови у селі судом визнаний як неправомірний. Тож, з одного боку, сумніви підтвердилися, а з другого — отримані докази не мають юридичної сили. А для того, щоб мали, скаргниці мала б добути ще якісь аргументи на свою користь, а не піддати лише сумніву правильність підрахунку голосів.

Апеляційну скаргу кандидата на посаду сільського голови с. Дашенки А. Галки на постанову Варвинського районного суду Київський апеляційний адміністративний суд залишив без розгляду, бо «судові рішення за наслідками розгляду справ, визначених ст. 172—175 цього Кодексу, можуть бути оскаржені в апеляційному порядку у дводенний строк з дня їх проголошення». Апеляція була ж зареєстрована у районному суді аж через чотири дні!

— Чому так пізно? — запитую автора листа до газети.

— Думаєте, адвокат не знав про терміни? Але ж так зареєстрували скаргу, щоб їй не було ходу...

Алла Миколаївна вже фактично змирилася з такими результатами виборів у селі. Сесія сільради задовольнилася її заяву про виплату протягом півроку зарплати екс-голови.

— Маємо корову, свиноматку, трактор, машину, — каже зоотехнік за фахом. — Так що не пропадемо.

А. Галка у 1992—1994-х роках була головою місцевого колгоспу, майже 10 років — керуючою відділком «Україна-Холдинг-Варва». Тож сподівається, що після відпочинку ще працевлаштується як аграрний спеціаліст.

...Зрозуміло, повторні вибори б розставили всі крапки над «і» у невеликому селі. Але сталося так, як сталося. Досвід Дашенків красномовно засвідчує, що чинним законодавством можна захистити і спірний виборчий результат.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

В Антарктиді з'явився пік Донбас

Першосходження на вершину в 3126 метрів здійснила команда першої донецької антарктичної експедиції у складі Сергія Ковальова, Олени Виблової, Віталія Кутнего та Сергія Токарева. Як повідомили в обласній федерації альпінізму, сходження на гору, яка розташована у масиві Вінсона, зайняло п'ять із половиною годин. На вершині розгорнули прапори України та Донецької області.

За традицією, альпіністи, які першими зійшли на гору, спорудили контрольний тур, у якому залишили капсули з вугіллям, виδοбитим на шахтах області, символи Донбасу, записку зі своїми іменами та пропозицією назвати вершину «Пік Донбас». Таким чином, програму експедиції виконано. Раніше альпіністи успішно підкорили найвищу точку крижаного континенту — пік Вінсона (4897 метрів).

Ліна КУЦЬ.

Донецьк.

...Ми з тобою кожуха знайшли?..

Екс-прем'єр-міністр Юлія Тимошенко: посадовий злочин чи політичне переслідування

ТЕМА

...Ідуть два куми, знайшли кожуха. За мить один запитує другого: «Ми з тобою йшли?» — «Йшли». «Кожуха знайшли?» — «Знайшли». «А де він?» — «Хто?» «Кожух!».. — «Давай 10 гривень, то дам його».

Ця байка пригадалася у зв'язку з дискусіями, що точаться навколо нецільового використання коштів Кіотського протоколу урядом Юлії Тимошенко. Прихильники екс-прем'єра, та й вона сама, намагаються переконати суспільство, що уряд учинив правильно, спрямувавши начебто дармові японські гроші на виплату пенсій. Ніби й не знають, що в економіці дармового нічого не буває: повертати потрібно удвічі більше. Якщо за «кожух» заплатили 10 гривень японськими грошми, то постає запитання: яка в такому разі його вартість?

Перетворити ваду на перевагу

Ще донедавна про Кіотський протокол якщо й згадувалося, то здебільшого фахівцями-екологами чи людьми, причетними до сфери кліматичних змін на планеті. Але впродовж останнього півроку це словосполучення не сходить зі сторінок українських друкованих та електронних ЗМІ, радіо- і телемовин. Щоправда, вже в поєднанні з іменем екс-прем'єра Тимошенко: Генеральна прокуратура обвинувачує очолюваний нею Кабмін у нецільовому використанні коштів, одержаних від продажу квот на викиди парникових газів у рамках Кіотського протоколу.

Проте Тимошенко не була б Тимошенко, якби не спробувала перетворити навіть ваду на перевагу: мовляв, під час кризи не могла залишити пенсіонерів без пенсій, тож сплатила їх з «кіотських» грошей. І неодноразово заявляла: коли б ситуація повторилася, то вчинила б так само. А Генеральна прокуратура, за її словами, виконує замовлення нинішньої влади, тож обвинувачення — не що інше, як політична розправа. З другого боку, Тимошенко ще раз (і вже вкотре!) продемонструвала уміння повернути дискусію у потрібне для неї русло: вже мало хто з'ясовує, законно чи ні екс-прем'єр запустила руку в «касу» Кіотського протоколу. Та й сама вона навіть не намагається довести правоту своїх дій, натомість створивши ситуацію, коли політики, замість установлення істини, ведуть боротьбу один з одним.

Неймовірно, але факт: екс-прем'єр підтверджує порушення нею законодавства, а суспільство не вбачає у цьому посадового злочину! А чимало громадян навіть вважають, що Тимошенко потрібно встановити пам'ятник за життя. Принаймні так написав до редакції один із читачів, відізвавшись на коментар «Брехня в ім'я порятунку» («Голос України», 22. 12.10).

Гроші Кіото

Скажу, що таких цікавих відгуків, які надійшли на цей матеріал, у редакційній пошті вже давенько не траплялося. За браком газетної площі не коментуватиму листи, котрі поділяють точку зору автора «Теми». Спробую відповісти на ті, в яких читачі цікавляться, що це за гроші, одержані за Кіотським протоколом, і що насправді з ними сталося? А також — на запитання чи обурення наших респондентів, які вважають, що екс-прем'єр вчинила правильно, оскільки посправжньому піклувалася про людей. Та переконані, що Генеральна прокуратура «шиє» їй кримінал на замовлення нинішньої влади, розправляючись у такий спосіб з опозицією.

Але спочатку про так звані кіотські гроші. 2009 року Україна уклала кілька угод про продаж квот на викиди парникових газів на 319,9 млн. євро у межах Кіотського протоколу. Ці кошти, відповідно до п. 38 статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» є джерелом формування спеціального фонду Держбюджету і відповідно до положень статей 3,17 Кіотського протоколу, а також положення 45 ст. 34 Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» повинні витратитися на реалізацію проектів, спрямованих на скорочення викидів або збільшення поглинання парникових газів у межах Конвенції ООН про зміни клімату. Що закріплене Конституцією України у ст. 9 з самого часу ратифікації Кіотського протоколу 4 лютого 2004 року. Відтоді він став частиною національного законодавства, виконання якого є обов'язковим для всіх громадян України.

Ці дані — відкриті, тож кожен охочий знайде їх на урядовому сайті. Я виписала їх детально з тим, щоб читачі переконалися: використання таких коштів чітко обумовлене законодавством. Якщо ж країна все-таки спрямує їх не за призначенням, то це означатиме для неї не лише термінове повернення усієї суми цих грошей (з держбюджету), а й величезні штрафи, погіршення інвестиційного клімату та втрату довіри міжнародної спільноти. Щоб Україна не була покарана в такий спосіб, уже Кабмін Миколи Азарова в минулому липні відновив кошти на спецрахунок: якщо гроші не використовувалися на реалізацію екологічних проектів, то бодай їх наявність можна пред'явити міжнародним

контролерам. Саме тому наприкінці минулого грудня уряд України оприлюднив заяву «Про виконання Україною зобов'язань відповідно до Рамкових конвенцій ООН про зміни клімату та «Кіотського протоколу». Запевнивши, що Україна «поділяє цілі Конвенції у досягненні стабілізації концентрації парникових газів в атмосфері на рівні, котрий не допускав би загрозового антропогенного впливу на кліматичну систему». Що мало б заспокоїти японців: гроші хоч і не використані на екологічні проекти, але цілі. Та оскільки поповнення відбулося вочевидь із запозичених коштів, то неважко полічити, яка нині вартість знайденого українськими кумами «кожуха»...

Мала право і справа хазяйська

«Генеральна прокуратура України вважає, що Юлія Тимошенко вчинила посадовий злочин, виплативши пенсії «екологічними» грошми», — пише наш читач з Дрогобича Василь ОРЕСТЮК. — Та хіба це злочин? Тимошенко здійснила лише простий перерозподіл бюджетних коштів. Зрештою, яка різниця, на яких рахунках знаходяться гроші? Але якщо виникла необхідність витратити їх на інші потреби, то справа хазяйська — як

Фото Вадима ГРИГА (Українфори).

саме й на що розподілити кошти. Зрештою, Тимошенко як керівник уряду мала на це право...»

Так само вважають чимало інших передплатників і читачів «Голосу України». Та втім і річ, що Прем'єр-міністр не має такого права, оскільки перерозподіл бюджетних коштів можливий лише за рішенням Верховної Ради, яка у цьому разі його не ухвалювала. А тим паче — «змішувати» бюджетні кошти з тими, що знаходяться на спеціальному рахунку. Тим самим Тимошенко здійснила «пересортування» коштів — спробуй після цього розберися, де і чие! Це однаково, що зварити борщ і кашу водночас в одному казані, запакуювавши, приміром, крупу в торбинку. І нічого не сталося б, якби торбинка витримала й не порвалася: у такому разі екологи з'їли б свою кашу, а пенсіонери — свій борщ. Але нині його з'їли лише пенсіонери, бо Тимошенко висипала «крупу» — екологічні кошти — в бюджетний «борщ». Що автоматично підвищило їх вартість удвічі, про що вже йшлося у попередній публікації на цю тему.

За оприлюдненими Генпрокуратурою України даними, уряд, очолюваний Тимошенко, зварив не один такий крутий бюджетний «борщ»: екс-прем'єр невдовзі може стати обвинувачуваною ще за двома фактами — зловживаннями у закупівлі торік 1 тисяч автомобілів псевдо-«швидких допомог» та вакцин від грипу за завищеною ціною, що завдало державі значного фінансового збитку. Ідеться також про корупційні: вигідні замовлення дісталися «своїм» людям.

Тим часом Генеральна прокуратура запевчає, що уряд Тимошенко використав «кіотські» гроші на виплату пенсій. За словами Генерального прокурора Віктора Пшонки, вони були переказані на рахунки, призначені

для виплати пенсій, щоб «заплутати слідчі органи у разі розслідування цих фактів».

А щодо «справи хазяйської», як пише наш читач з Дрогобича (і не лише він), то це насправді сумно. Ми чомусь вважаємо, що коли начальник, то й «хазяїн»: Прем'єр-міністр, Президент. І начебто це їхня справа — розпоряджатися грошми і взагалі — усім. Насправді вони — виконавча влада і мають виконувати, що вирішимо ми з вами — через своїх посланців у парламенті. І «справа хазяйська» у цьому разі — Верховної Ради, звідки брати гроші. Натомість прем'єр зобов'язаний виконувати її волю та одержувати доходи, простіше кажучи — вибивати податки з їх платників...

Головне і другорядне

«Тимошенко гроші не вкрала, а взяла в тимчасове користування, захистивши пенсіонерів у важкі хвилини. При цьому ризикуючи не лише своєю репутацією, а й свободою. Гроші ж повернулися на рахунки. Та й Тимошенко їх не вкрала, не використала задля власної вигоди. То в чому її тепер обвинувачувати? Марія ЧУВИРІНА, Запоріжжя». «За що ви клюєте Тимошенко? За те, що виплатила жалюгідні пенсії? Катерина ЗЕЛІН-СЬКА, Київ». «Хотів би я подивитися на цю розумницю — автора статті, коли б її існування залежало від пенсії 800 грн. на місяць, а їй навіть замість них — дулю в кишені. Василь НЕЧИПОРУК, Жмеринка». «Тимошенко зробила правильний вибір, виплативши пенсії найбільш незахищеній категорії населення. Виплата пенсій — це прямий обов'язок прем'єра і в цьому разі дозволяються усі методи: нецільове використання, конфіскація, всі інші способи. Решта є другорядне — законне чи незаконне, головне — пенсії. Іван ПЕТРОВСЬКИЙ, Обухів».

Зауважу, що попри очевидну абсурдність деяких думок, зокрема автора останнього листа (виходить, що коли є певна мета чи завдання, то будь-які методи прийнятні?), вони зустрічаються в багатьох листах. Та й

вати економіку. А також дбати про чистоту води, повітря і довкілля загалом, бо екологічна ситуація у нас така, що платити вже треба буде здебільшого за лікування...

Де гроші, Пенсійний фонде?

Натомість нас годують якимись міфічними реформами, у тому числі й у пенсійній системі (до речі, це робив не лише уряд Тимошенко!): за останніх 20 років їх було, здається, чотири. Але чи збільшилося від того наповнення Пенсійного фонду? І вже нинішня влада заколисує нас «перспективами» нової пенсійної реформи, але й мови не веде про наповнення Пенсійного фонду. Та й ідеться здебільшого про урізування, а якщо й про збільшення, то не пенсійних виплат, а пенсійного віку. І, здається, наша влада, що нинішня, що попередні, навіть не помічає, що в країні зменшується не тільки кількість новонароджених, а й пенсіонерів...

«Тимошенко взяла екологічні гроші зі спецрахунку, пояснивши, що в Пенсійному фонді утворилася діра. Як так, а куди поділися гроші, якими потрібно було платити пенсії? Микола ЧЕРВОНЕНКО, Київ».

А це вже насправді, як сказав колись відомий сатирик, питання цікаве. Що суспільство узагалі знає про структуру витрат Пенсійного фонду? А хто будь-коли бачив звіти цієї установи? Чи хто з його керівників будь-коли оприлюднив звіт про його фінансове становище? Зокрема, й про те, чому у фонді забракло коштів на виплати? Як сталося, що в ньому утворилася фінансова діра? Питання, які цікавлять усіх громадян, і на які суспільство жодного разу не одержало відповіді, маючи на це повне право. Втім, заради справедливості потрібно зауважити, що вони мало порушуються у ЗМІ, а про політиків годі й казати...

Але дещо усе-таки просочується: з'явилася інформація, що мало не половину коштів, які ми сплачуємо у Пенсійний фонд, він витрачає не на пенсії, а на власне технічне обслуговування. А Микола Азаров недавно зазначив, що Пенсійний фонд повертає «скажені гроші» як відсотки банкам. Так це чи ні — таємниця за сімома печатами. Але чому?

«У кого питання — до суду!»

Порада, винесена у підзаголовок, належить Юлії Тимошенко. Нею екс-прем'єр відбивалася від настирливих журналістів, які «чіплялися» до неї із запитаннями на тему: «Де взяв?». Тобто, де взяла? Тепер у самої Юлії Володимирівни є така можливість — відповісти в суді на питання, на які вона не дає відповідей в інтерв'ю, — щодо законності нецільового використання екологічних грошей. І, як кажуть, дай Боже, щоб це була одна і єдина кримінальна справа, порушена проти неї. Але вочевидь так не буде, оскільки запитання виникли й щодо інших фактів. Утім, це вже інша тема для розмови.

Нині Юлія Тимошенко намагається переконати суспільство, що вона діяла в інтересах пенсіонерів, порушена проти неї справа — не кримінальна, а політична, й означає, що в такий спосіб нинішня влада намагається розправитися з нею як з лідером опозиції. Але цікаво: якби порушення законодавства щодо таких величезних коштів спричинив звичайний громадянин України, то справа була б кримінальна. А якщо те саме вчинив політик, то вона чомусь політична. Але в яких законах вказується, що вони для різних громадян — різні?

І насамкінець. Прихильники екс-прем'єра, представники опозиції обурені, мовляв, так, порушники законодавства повинні відповідати за скоєне, але чому нова влада не розпочала з себе? Начебто це якось применшує вину скоєного іншими. Але чи не є прецедент пред'явлення претензій політикам першого ешелону влади після закінчення їх правління найбільшим досягненням нової влади? Особливо, якщо сформується усвідомлення того, що це — і її майбутнє...

👉 ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

Юлія Тимошенко з часу, коли проти неї було порушено кримінальну справу, дуже по-різному пояснювала відсутність на спецрахунку грошей Кіотського протоколу: у зв'язку зі світовою кризою їх спрямовано на виплату пенсій; вони все-таки знаходяться на рахунках Держказначейства; переказані на рахунок Мінприроди.

18 січня екс-прем'єр внесла слідчим Генпрокуратури клопотання про закриття порушеної проти неї кримінальної справи у зв'язку з... відсутністю складу злочину. І повідомила, що під час допиту вона змушена була пояснювати слідчим принципи функціонування єдиного казначейського рахунку: «Впродовж п'яти годин я проводила майстер-клас спіробітникам Генпрокуратури, як працює Державний бюджет України, як працює єдиний казначейський рахунок, які даються позички Пенсійному фонду. Мені здається, що, можливо, вже зараз вони нарешті зрозуміли, що справді пенсії виплачувалися за рахунок позичок державного бюджету, але це строго передбачено законом про державний бюджет, і ніякого відношення це не має до витрачання екологічних грошей Кіотського протоколу».

Запитання: а коли пані Тимошенко все-таки говорила правду?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Де сказано, що закони в країні для різних громадян — різні?

НАМ ПРО НАС

Читала і плакала

Здрастуйте, співробітники редакції газети «Голос України»!
Хочу подякувати вам за те, що знайшли могилу мого брата, солдата, який загинув у роки Великої Вітчизняної війни. Я дуже вдячна вам і за участь, і за розуміння, і за небайдужість до чужої долі...
Читала надруковані в газеті рядки й плакала. А ще просила Бога за співробітників газети: щоб у вас і у ваших родинах усе було добре!
Валентина ХРАМЦОВА.
в/о Зернове «Елітне»
Харківської області.

ЗАКОНОДАВЦЮ
НА ЗАМІТКУ

Про суспільне
майно і спільну
відповідальність

Шановна редакціє! У «Голосі України» № 219 від 20.11.2010 року був надрукований Закон «Про особливості передачі в оренду...». Маю з цього приводу декілька думок та зауважень до авторів документа.
А чи знаєте ви, що об'єкти, які перебувають у комунальній власності, розвалюються, розграбовуються і їх немає кому доглядати? Штат спеціалістів, що їх обслуговує, — переважно «мертві душі». Більшість з них перебувають у відпустках за власним бажанням, заробляючи собі капітали за межами України, а в штаті комунального господарства вони «висять» для пенсійного стажу. Це — дуже поширене явище і добре всім відоме. Після радянських часів така практика «розквітла», от і маємо результат: нерентабельність комунальних господарств, розруха у суспільстві.
Потрібно позбавитися тих «мертвих душ», по країні це — тисячі посад. І набрати на їхні місця порядних людей, не зіпсованих примарами багатства. Тоді, може, почнемо жити нормальним життям. Такий я бачу вихід.
З великою повагою до всіх, хто працює над нашою газетою, —
небайдужі читачі.
Чернівців.

ЯКБИ ДЕПУТАТОМ
БУВ Я...

Родовід
по паспорту

Якби депутатом був я, то запропонував би внести до паспорта громадянина (поряд із даними про дату і місце народження) графу «Прізвище при народженні (дівоче прізвище)», оскільки за життям громадянина (особливо жіночої статі) треба доводити свою спорідненість з батьками чи іншими особами, чого паспорт громадянина не може підтвердити.
Особливо складні ситуації виникають при успадкуванні чи даруванні майна. І тоді особам, які міняли прізвище при одруженні тощо, доводиться звертатися, зокрема, до свідоцтва про народження, яке зазвичай не легко віднайти і в якому немає фото, що у деякого породжує сумніви в ідентичності особи.
Отже, запропонована раніше графа про ідентифікаційний код («Голос України» № 9 від 21.01.10 р.), а тепер — прізвище при народженні були б дуже доцільними.
Василь ШПАРИК,
ветеран-фронтовик.
Львів.

Поки мої очі бачитимуть, передплачуватиму

З ЮВІЛЕЄМ!

«Голос України» за ті 20 років, які я з ним спілкуюся, став мені найліпшим радником, а його співробітники — найкращими друзями. Тож, любі мої, з нагоди 20-річчя газети дозвольте побажати всім працівникам «Голосу» — від головного редактора Анатолія Горлова до прибиральниць — словами Маяковського: «Лет до ста расти вам без старости, год от года расти вашей бодрости...».

Перше моє знайомство з «Голосом України» відбулося 4 січня 1991 року в технічному відділі заводу «Механік» (м. Нікополь), де я працювала ін-

женером-проектувальником, будівельником. Співробітниця жалілася, що передплатила газету українською мовою, яку вона, лєнінградка-блокадниця,

не розуміє. Через велику кімнату, заставлену кульманами-дошками для проєктування, я почула це. Підійшла, подивилася на скромне «вбрання» газети, прочитала її від заголовка до прізвища редактора — Сергія Правденка, заступника — Анатолія Горлова, мовчки принесла співробітниці гроші за річну передплату і за поштове переформлення квитанції на мою адресу. Відтоді не розлучаюся з газетою ні на день. І читатиму й передплачуватиму доти, доки мої очі бачитимуть.
До речі, я — не єдина у своїй сім'ї шанувальниця «Голосу

України». З другого півріччя 1991 року і до самої смерті (до 2008 року) газету передплачував мій батько. Став «Голос» сімейною газетою і для моєї сестри з Орджонікідзе та брата Федора з села Олексіївка Нікопольського району. Досі читає газету й моя мама, Валентина Йосипівна, якій вже 87 років.
Тож усі разом ми вітаємо колектив нашого «Голосу»! Довголіття вам, благополуччя і наснаги у роботі.
Варвара РОМАНЕНКО.
Нікополь
Дніпропетровської області.

ФОТОСПОГАД

До села Веренчанка Заставненського району Чернівецької області я потрапила в 1955 році після закінчення Київського технікуму залізничного транспорту. Була вражена тим, як місцева молодь, до того ж вся, без винятку, влаштовувала веселі народні гуляння, збираючись на відкритих місцинах. Перевдягнені хлопці водили по хатах Маланку і Козу, розігрували дійства просто на вулицях. Можливо, хтось з тамтешніх мешканців — нині сивочолих — упізнає себе в ряджених.
Любов ГРУДЗИНА.

Київська область.

Фото з домашнього архіву.

ЗУСТРИЛИСЯ ДВА ЛИСТИ

Лохотрон триває

Шановна редакціє! Пише вам пенсіонер, ветеран праці, інвалід І групи. Звернутися з листом вирішив після тривалих роздумів. Питання це хвилює не тільки мене, а, як мені відомо, і багатьох громадян, які постраждали від реклами заповзятливих шахраїв.

Кілька років тому в місцевій газеті я прочитав про те, що якийсь ТОВ проводить акцію із врученням призу переможцеві — 80 тис. гривень. Відгадав вікторину, відправив за зазначеною адресою лист. Через якийсь час одержав каталог із запропонованими товарами, почав їх придбавати. Товари одержував сумнівної якості, але більше десяти разів одержував повідомлення, що мене визнано переможцем проведених акцій. Призи так жодного разу й не одержав.

А шахрайство з боку ТОВ тривало... Я зібрав необхідні документи й відправив їх у прокуратуру Шевченківського району міста Києва, для вжиття заходів та реагування правоохоронними органами. Із прокуратури надійшла відповідь, що документи надіслано до Шевченківського РВВС. Однак з міліції відповіді я так і не отримав. А от у перших числах вересня минулого року від ТОВ знову одержав повідомлення. Тепер я був переможцем акції «Супер Гран-прі» із врученням 10 140 доларів і коштовного подарунка — пілососа вартістю 3 тис. грн. Мені навіть диплом офіційного переможця вислали.

Тільки, щоб одержати приз і подарунок, я повинен був оформити замовлення. Оформив його знову на суму 158 грн. і став чекати. Дочекався свого замовлення: п'ять кухонних рушників, які придатні хіба що на онучі. Я чотири рази в листах просив вислати мій грошовий приз і подарунок. Але ці прохання залишаються без відповіді. А ТОВ продовжує висилати нові бланки для оформлення чергових замовлень. Чи це не лохотрон?..

Євгеній СМІРНОВ.

Краматорськ
Донецької області.

Добровільна
й захоплююча гра

Шановна редакціє! Передплачую «Голос України» з 1993 року. Газета — цікава, різнобічна, ставлюся до неї з великою повагою. Захотілося написати, коли прочитав статтю «Зупинимо шахраїв разом» (№ 218 від 19.11.2010 р.). Я не поділяю думку автора.

Свого часу я, як і автор, познайомилася з аналогічною компанією й нічого крім слів подяки співробітникам цієї фірми сказати не можу. Моє знайомство почалося з розгадки зашифрованого малюнка в місцевій газеті. Я його розгадала, вирізала й відіслала на зазначену адресу. Через якийсь час одержала відповідь про те, що я пройшла перший тур відбору у фінал. Одержала чергове завдання — пройшла другий, далі третій... Мені про це повідомляли в листах і надсилали каталоги з товарами. По каталогах я вибирала лікувальні препарати на свій розсуд, замовляла, і мені їх надсилали. Тепер я вийшла у фінал. Для фіналістів буде розіграш призів. І якщо нічого не виграю, то тоді вважатиму це шахрайством чи ошуканством. А поки що вважаю, що це — захоплююча гра, винятково добровільна, цікава й обопільно корисна. Це — свого роду «колесо фортуни».

Тож ніякого шахрайства чи обману в роботі таких компаній я не бачу. А якщо надіслали неякісний товар, то його просто потрібно було повернути й зажадати відшкодування коштів. От і все.

Із ширюю повагою,
Тамара ЯЦЕНКО.

Павлоград
Дніпропетровської області.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Сьогодні в Україні прогнозують поступове зниження температури. Удень у центрі країни стовпчики термометрів опускатимуться від 0 до -2, а вночі — до -4, на сході — до -6 градусів. Удень очікується хмарна без опадів погода. На півдні чекають дощу, температура +4 удень, +3 — уночі. Вітер західний з переходом у північно-західний 1—3 м/с.

НЕ ЗАЙВЕ НАГАДАТИ

Вітамінізують і заспокоюють

Насіння соняшника було вперше привезено в Європу з Мексики в XVI столітті, цю рослину називали травою сонця. Велике яскраво-жовте суцвіття, що повертається назустріч сонячним променям, привертало загальну увагу. Соняхом почали прикрашати сади й палісадники біля будинків. В Англії вживали в їжу молоді кошки суцвіть із оцтом і олією. Слов'яни довідалися про соняшник в XVIII столітті, передусім переважно в Україні.

Фотоюрод Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Насіння — відомі ласощі й корисна добавка до раціону цілющого харчування. Ядро насіння містить жирні ненасичені кислоти, що сприяють нормалізації холестеринового обміну в організмі. У насінні також є близько 25 % повноцінного білка, у складі якого — всі незамінні амінокислоти, у тому числі й метіонін, що бере участь у жировому обміні. Магній в ньому ушестеро більше, ніж у житньому хлібі. Як відомо, магній потрібен для нормальної діяльності серцево-судинної системи. Багате насіння й на цинк, який необхідний для функціонування вилочкової залози.

Також у насінні є приблизно стільки кальцію, як у сметані й фруктовому йогурті (близько 100 мг в 100 г продукту). Крім того, насіння соняшника багате вітамінами, які зміцнюють шкірний покрив і слизові оболонки, нормалізують кислотно-лужний баланс. Особливо багато в насінні вітаміну Е, брак якого негативно позначається на репродуктивних функціях людини. Воно — чудове джерело жирних кислот омега-3, які утримують воду в шкірі, що запобігає її старінню. Насіння містять багато грубої клітковини, основна функція якої — поглинання шлаків, механічне очищення кишечника, виведення всього шкідливого з організму. Крім усього іншого, лузання насіння — це своєрідна медитація. Отже, процедура має психотерапевтичний ефект. Цей процес так захоплює людину, що вона відволікається від переживань, перекладаючись на щось інше.

За інформацією громадської організації «ЕКСПЕРТ».

Щоб отримати високий урожай перцю

ІЗ ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

Популярність солодкого перцю постійно зростає. Це пояснюється тим, що в плодах цього овочу міститься глюкоза, білки, вітаміни, каротин і особливо багато вітаміну С.

Найкраще перець плодоносить на добре дренованих родючих ґрунтах. Перед посадкою розсади я вношу біогумус власного виробництва в кількості 100—150 г на одну рослину. Основою високого врожаю є добре розвинута розсада. Насіння висіваю по дві у горщик — на початку лютого. Після появи сходів слабкі рослини видаляю. Перед висаджуванням у ґрунт розсаду загартовую. Схема посадки у відкритому ґрунті — 20—25 на 50—60 см. У процесі вирощування розсади 2—3 рази роблю підживлення: після появи 1—2 листочків, потім через кожні десять днів розчином біогумуса.

Після висадки розсади в ґрунт проводжу перший полив через 7—12 днів, коли рослини приживуться. Норма поливу — 3—5 літрів на кожну рослину. Наступний полив роблю через 7—8 днів. Потім через два тижні після посадки на постійне місце роблю прикорм.

рениве підживлення розчином біогумусу з розрахунку 1 кг на 1 л води. Після кожного поливу ґрунт обов'язково розпушую на глибину 6—8 см. Коли почнуть наливатися плоди, при кожному поливі бажано вносити калійне добриво.

За багато років вирощування перцю випробував такі сорти, як «Ластівка», «Кристал», «Богатир», «Каліфорнійське диво», «Подарунок Молдови» та інші. Але найкращі результати забезпечили — «Тритон», «Кореновський», «Золотий фазан».

«Тритон» — ранній сорт, дуже врожайний, дає до 10 плодів з однієї рослини. Вони добре зберігаються, транспортабельні. При фізіологічній стиглості мають темно-червоний колір. Завдяки своїй скоростиглості плоди дозрівають практично в будь-який рік, що дозволяє утримувати високоякісне насіння.

«Кореновський» — середньостиглий сорт, урожайний з добрими смаковими якостями,

Фотоюрод Юрія ПЕРЕБАЄВА.

товстостінний, плоди великих розмірів. Колір плодів темно-червоний, вони мають відмінний товарний вигляд. Рослини низькорослі, плодоносять до осінніх приморозків.

«Золотий фазан» — середньостиглий сорт жовто-золотистого кольору з дуже великими плодами, відмінними смаковими якостями, добрим товарним виглядом. На окремих рослинах можна на-

рахувати 8—10 товстостінних плодів.

Таким чином, достатньо мати всього декілька квадратних метрів посадок цих сортів солодкого перцю, щоб забезпечити потреби сім'ї у цьому універсальному овочі.

Леонід КАПУСТА, вчений агроном.

Немішаєве Бородянського району Київської області.

Потурбуйтеся про сигналізацію. І не тільки...

АВТОМОБІЛІСТАМ НА ЗАМІТКУ

Придбавши авто, на нього необхідно поставити захисну сигналізацію, інакше можна втратити набагато більше. Використовуйте різні системи сигналізації, блокування педаль та керма.

Із серії пристроїв, які перешкоджають запуску двигуна, можна рекомендувати потайні реле в системі запалювання. Деякі з них від'єднують акумулятор або генератор, інші — роз'єднують електричну мережу системи запалювання у місцях, відомих лише власникові автомобіля. Є варіанти пристроїв (реле), які при спробі сторонньої особи завести двигун роз'єднують електричну мережу системи запалювання і одночасно включають звукову сигналізацію і електроосвітлення. Головне управління МВС Києва також рекомендує дотримуватися таких порад:

● Виходячи навіть на короткий час з автомобіля,

виймайте ключі із замка запалювання, перевіряйте чи надійно замкнені дверцята і зачинені вікна.

● Зачиняйте автомобіль навіть у тому випадку, якщо відлучаєтесь на 1—2 хвилини. Не забудьте при цьому виключити передачу і поставити авто на ручне гальмо.

● Якщо вам необхідно залишити автомобіль на ніч, виберіть добре освітлене місце, яке проглядається. Не паркуйте автомашину у безлюдних місцях. Надійніше тримати її на стоянках під охороною.

● Не залишайте у салоні автомобіля відкритки, плоскогубці та інші предмети, які можуть допомогти запустити двигун без ключа запалювання. Встановіть потайний вентиль, який би перекривав подачу палива із бензобаку.

● Узимку ставте авто на колодки.

● Не довіряйте нікому із сторонніх осіб ключі від машини.

● Не залишайте у салоні авто свої документи чи гроші. Нерідко саме вони провокують злочинців до вчинення крадіжки.

● Зробіть гравірування на найменш захищених частинах: лобовому і задньому склі, підфарниках, радіоприймачі. Помітьте колеса й шини. У разі викрадення їх буде легше розпізнати.

Андрій ВОРОБІЙОВ. Фотоюрод Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

ЦЬОГО ДНЯ, 21 СІЧНЯ

■ **1861.** У Петербурзі вийшов "Букварь южнорусский", укладений Шевченком для навчання українською мовою в недільних школах. ■ **1906.** У Києві народився Ігор Мойсєєв, хореограф, організатор і незмінний художній керівник Ансамблю народного танцю СРСР (нині — Росії). ■ **1911.** У Монте-Карло відбулося перше в історії авторалі. ■ **1941.** Народився іспанський тенор Пласідо Домінго. ■ **2009.** У Каневі, на Тарасовій горі, відкрито пам'ятний знак на честь Героя України Олексія Гірника, який цього дня 1978 р. спалив себе на могилі Шевченка, протестуючи проти русифікації.

СМАЧНОГО!

Торт з какао

Візьміть: чайну ложку соди, 200 г сметани, півтори склянки борошна, 2 яйця, 2 ст. ложки цукру, банку згущеного молока, 2 ст. ложки какао, 200 г вершкового масла.

Спочатку приготуйте тісто на коржі. Чайну ложку соди погасіть 200 грамами

сметани (періодично помішуючи протягом 20 хвилин). Додайте півтори склянки борошна, півбанки згущеного молока, 2 ст. ложки какао, а також збиті (не до піни) 2 яйця із цукром. Тісто по консистенції має нагадувати густу сметану.

Тісто, що маємо, розділіть на 3 частини. Одну частину викладіть у круглу форму, попередньо змастивши її дно олією і посипавши манною крупкою. Випікайте в розігрітій до 180 градусів духовці хвилин 20. Так по черзі випечіть 3 коржі.

Зваріть крем. Вершкове масло розтопіть на невеликому вогні, додайте решту згущеного молока, доведіть, помішуючи, до кипіння і проваріть хвилин 5—10, поки маса не стане однорідною.

Остудіть коржі, змажте кремом і залиште на годину для просочення.

Дарина СЕВЕРЕНЧУК.

Над номером працювали: Віталій СУДДА, Олександр СУСЛЕНКО, Надія СМІЯН. Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛІЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДА. Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ. ▶ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ▶ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ▶ Рукописів не повертаємо. ▶ Листування з читачами — тільки на сторінках газети. ▶ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове. (P) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України. Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р. Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955. Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мегі-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15. Зам. 18934

Макет, верстка — редакція газети «Голос України». 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

